

SPEJDERNES MAGASIN

JULI
1924

del malmes

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

GALAPETER
CHOCOLADE

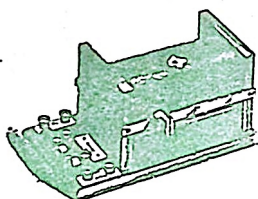
F.L. Cailler
CHOCOLADE

KOHLER
CHOCOLADE

Hovedoplag

GOSCH & THÜRMER

St. Kongensgade 59 — Telf. 4321

Radio
Apparater

og
Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/s F. GOTTLIEB HANSEN

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf.: C. 1493, Byen 3256.
Telegr.-Adr.: Gottlieb Hansen. — Katalog mod Porto.

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

Telefon: Byen 6762.

KØBENHAVN K.

APM

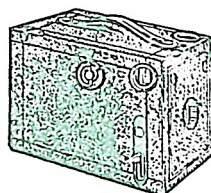
DET NYE ENGELSKE

APM RULLEFILM

En meget hurtig Film, som giver ualmindelig skarpe Billeder. Faas i alle Størrelser, kan bruges i alle Film-Apparater.

APM PAPIRER

Baade det selvtonede „AURORA“ og Gaslyspapiret „GRADOLA“ er yderst nemme at behandle. Giver smukke Billeder. Prøv dem til Jamboree Billederne

Box APPARATER

Bygget af Træ helt igennem; første Klasses Linse. Priser fra Kr. 18,00 (6×9 cm).

Forlang det

hos de Handlende

HAANDVÆRKERBANKEN
I KJØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867

HOVEDKONTOR

VED STRANDEN 6

Telefoner: Central 8135 & 11135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13618

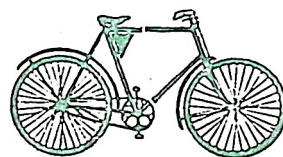
NORREBROGADE 17
Telefon Central 4294 & 7743

TRIANGLEN 3
Telefon Central 9040

VESTERBROGADE 63
Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 2161 & 8316

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10—3 og 5½—6½. Lørdag kun 10—2.

ADLER
CYCLE A/s

København K. — Sætorvet 1-3.

Cycler, Dæk, Slang, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema- Medlemmer af Spejder-
skinner til Privat- og Lejrbrug. korpsset indrømmes

RABAT

Original engelsk Spejder-Udrustning

Største Udvalg.

Reducerede Priser.

Bedste Fabrikat.

Spejder-Udrustning forsendes portofrit over hele Danmark.

THORNGREEN

Udsalg:

VIMMELSKAFTET 46—48

Telefon 4648

Grundlagt 1831.

Kontor:

SKINDERGADE 37—39

Telefon II,648

Telegram-Adresse: JULEMANDEN.

Giro-Konio 846.

Ældste og største Spejderdepot i Danmark.

Engelsk Spejder-Udrustning er stærkest og holder bedst.

Forlang
Lumières Plader og Papir

(fransk Fabrikat)

hos

Jamboreens Lejr-Fotohandler.

ENEFORHANDLER FOR DANMARK OG SVERIGE

„NORKA“

KULTORVET 10 — TELEFON BYEN 963v

SØBADEANSTALTEN
HELGOLAND

ALLE SPEJDERES

SØBADEANSTALT

STRANDVEJEN

Forlang overalt

CIDA SPORT CHOCOLADE

med Præmiekupon og

STENDER PEDERSENS MARCIPANBRØD.

Amerikansk Iscream Fryseri

Unsgaardsvej 3 — Tlf. Helrup 1263

**1ste Klasses Isanretninger
til Selskaber.**

Leverance til Skole- og Spejderfester.

Cyklefabrikken FIX,
Aaboulevard 50.

Telf. Nora 3540.

Grundlagt 1902.

Skal De købe en ny Cykle husk da, at Fix-Cyclen løber lettest og holder længst. Fabrikeret paa egne Værksteder, derfor den største og bedste Garanti. Pr. Cykle med eng. Gummi 125 Kr. Cykler opbygget af prima engelsk Materiale, monteret med fineste eng. Gummi 150 Kr. samt B. S. A. og Brampton-Cykler i stort Udvalg til Priser, der trodser enhver Konkurrence. Bedste og billigste Indkøbssted for Dæk, Slinger, alt Tilbehør og Reservedele. Stort moderne Værksted under egen personlig Ledelse anbefales.

Ærbødigst **C. Frandsen.**

Forlang det førende Mærke
i Branchen:

„HIS MASTERS VOICE“

Største Pladelager i Norden. Fineste Optagelser
i Tale, Sang og Musik. Bedste Instrumenter i
hele Verden.

Skandinavisk Grammophon Aktieselskab
Frihavnen. Ø.

Detailudsalg: KØBMARGER. 22. Tlf. 11511

Aluminiums-Kogekar

Gryder og Kasseroller fra 75 Øre Stk.

Gafler og Skeer 10-15 Øre Stk.

Aluminiums Tallerkener, flade, dybe. 60 Øre Stk.

Spejder-Dolke, store, 2,25 Stk.

E. BODENHAGEN

„PRISBILLIGHEDEN“

14441. GL. KONGEVEJ 4. 14441.

Jamboreen	1
Det gyldne Scepter af Thos. S. Miller	2
Se Eder vel for, oh Ulve	7
Sir R. Baden-Powell af E. Th. Bjørn	8
Træer i Skov og ved Vej af Carl S. Larsen.	10
Hemmelig Skrift.	12
Sangbogen	12

Juli 1924

Jamboreesangen	13
»Alverdens glade Dreng« I Amerika.	13

Amerikanske Dreng i Lejr af Sven V. Knudsen	14
Altmuligmandskonkurrece	16
Fra Divisionerne	19
Spejderbogen.	21
Spejdernes Fotosider	22
Knobkonkurrece	26
Radio	27
»Pandetikon« Konkurren- cen	29

C. V. STEENSTRUP

KNABROSTRÆDE 12
KØBENHAVN K.

TELEFON: CENTRAL 4554

TELEGRAM-ADR.: »APOLLOLYRE«

Stort Lager haves altid af

alle Musik-Instrumenter

for Spejder-Orkestre.

Reparationer udføres.

RESERVERET

En Misforstaaelse.

Lille Spejderdreng: Maa jeg ledsage
Dem over Gaden, Frue!

Damen: Ja, det ved Gud, du maa!
Hvor længe har du ventet paa nogen,
der kunde følge dig over, min lille Ven?
(Klods Hans).

Spejdere! Husk
Skakspil Damspil og Legetøj

billigst

Gothersgade 113, Kj.

Telefon Byen 5671 x.

F.O. CARLSSONS EFTL.

Carl Jonsen.

URMAGER

Amagertorv 31
København K.

Specialforretning
i
Ure og Kæder.

Drengene fra 8 Kroner.
Grundlagt 1877. Tlf. Byen 7754.
Første Klasses Reparatørværksted.

Nyhed!

Nyhed!

Regler og Vejledning i

BASE BALL

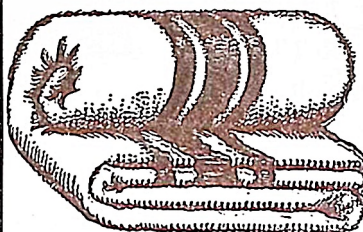
Spillet der kan spilles paa enhver aaben Plads

Pris 60 Øre.

Faas i enhver Boghandel.

DANSKE DRENGES FORLAG

„Nolff“ Det rigtige Uldtæppe

til den rigtige Pris.

Kr. 8.50, 12.50, 14.50, 15.50.

Vore svære Kvaliteter i Uldtæpper benyttes af Spejdere, Hospitaler og Kliniker Landet over.

Udsalg:

V. Voldgade 21

Griffenfeldtsgade 50 & 50 a

Vesterbrogade 108

Nørrebrogade 18

Telefon 14570.

HELLESENS VII · 20

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

I Lejren

bor altid benyttes

WOLFF & ARVES

Leverpostel - Kødretter - Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

„Spejderen“

forsølvet Tin med Sokkel

Pris Kr. 10,00

en gros & Detail

ved

Guldsmed I. Lund

Vesterbrogade 64 - Telf. Vester 2978 x.

A. MOESGAARD

ST. KONGENSGADE 73

TLF. CENTRAL 1247

KONSERVES MED GARANTI

DANSK BIHONNING

SKELSKØR FRUGTSAFT

HAMLET

og Sterling Cycler i nyeste Modeller og Udførelse samt Cycledele og Motocycledele af enhver Art.

Katteøjne

i de autoriserede Modeller føres stadig i rigt Udvalg.

Hamlets Udsalg:

Købmagergade 64.

Hj. af Kultorvet. Tlf. 1435.

Fabrik

Chr. Møller A/s

Amaliegade 43

Telf. C. 687. Etabl. 1855.

Rygsække!

TELTE og alt Tilbehør,
bedst og billigst!

Vandtætte Underlag og Poncho.

Sovesække og Poser!

SPEJDERNES · MAGASIN

UDGIVET AF »DET DANSKE SPEJDERKORPS«

REDAKTØR: VILHELM BJERREGAARD
VIBORGGADE 82 B. - KØBENHAVN Ø.

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 4986

NUMMER 10

JULI 1924

8. AARGANG

JAMBOREEN

Jamboreen.

EN Maaned endnu! Saa gaar det løs!
Jamboreen staar for Døren, Spejderstævnet, hvortil Drengene fra 27 Nationer, fra 5 Verdensdele, kommer dragende til Danmark for at konkurrere med hverandre om Verdensmesterskabet, for at finde nye Kammerater og for at lære Danmark at kende.

Et mægtigt Arbejde er i Gang, et mægtigt Maskineri arbejder Dag og Nat for at klare Jamboreen. Hver eneste lille Ting skal gennemarbejdes og gennemprøves, at alt kan klappe, naar de udenlandske Spejdere mellem 7. og 9. August ankommer til København.

Hvad Olympiaden i Aar er for Paris, bliver Jamboreen for København: Begivenheden, der fuldstændig sluger Interessen, som alle skal opleve og være med i.

Og selvfølgelig mødes alle danske Spejdere i Jamboreelejren. En saadan storslaaet Fest vender ikke tilbage. Det gælder om at gribe Chansen, mens man har den.

Og saa lidt om selve Jamboreearrangementet.

Saa snart de udenlandske Spejdere ankommer til København, faar hvert Hold overgivet en Fører, en Fætter, der skal følge dem hvor de staar og gaar og staa dem bi med Raad og Daad. Og saa gaar det ud til Ermelundssletten. Her rejsses Lejren i Løbet af Lørdag d. 9. August og d. 10. aabnes hele Stævnet ved en Højtidelighed, en Fest, der sikkert, som den er lagt tilrette, vil imponere og forbløffe alle deltagende Spejdere. Samme Dag begynder Konkurrencerne, og de strækker sig Ugen igennem.

Den 14. ankommer Verdensspejderchefen, Sir Baden-Powell, og han vil selvfølgelig faa en storslaaet Modtagelse.

Søndag den 17. August afholdes en stor Parade paa Eremitagesletten for Stævnets Protektor, Kong Christian X, og i Løbet af Dagen brydes Lejren, hvorpaa de udenlandske Spejdere bliver indkvarterede og skal tilbringe Aftenen i de danske Hjem.

Lejrugen er forbi. Danmarksugen begynder.

Mandag 18. August føres de udenlandske Spejdere paa en

»Industridag« rundt til Virksomheder, der kan give et fuldgdyldigt Indtryk af dansk Industri, Der bliver en Slags »Rundskuedag« gennem Bryggerier, Margarinefabriker, Maskinfabriker og meget mere.

Tirsdag 19. August: »Landbrugsdag«. Spejderne rejser ned til Sydsjællands vigtigste Landbrugsegne og faar her forevist vore største Mejerier og vore fineste Monsterlandbrug.

Onsdag 20. August: »Nordsjællands-Dag«. En Tur gennem Nordsjællands skønneste og minderigste Egne: Frederiksborg, Helsingør, Kronborg. Med Sunddamper tilbage til Byen.

Torsdag 21. August: »Københavns-Dag«. Alle Museer staar aabne for vore udenlandske Gæster. Københavns Magistrat har overtaget Arrangementet af Besøget, og Dagen vil slutte med en pragtfuld Fest i Tivoli.

Fredag 22. August: »Handels- og Søfartsdag«. Spejdere føres gennem Københavns Havn, Frihavnen, og faar forevist de danske Motorskibe, Amerikadamperne etc.

Lørdag 23. August tilbringes i de danske Hjem. Fridag.

Og saa gaar Turen tilbage, bort fra Danmark, til de fjerne Lande.

Lad os arbejde paa, at de udenlandske Spejdere maa rejse hjem med et udmærket Indtryk af Danmark og de danske, et Indtryk og en Samling af lyse Minder, der maa følge dem op gennem Aarene.

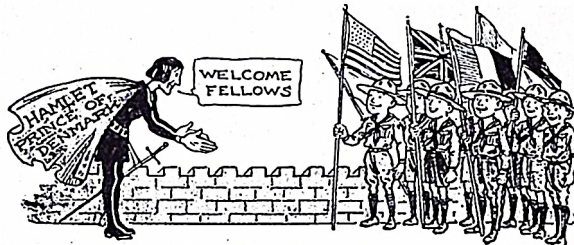
Indkvarteringen.

Jamboreekomiteen arbejder som sagt for fuld Kraft.

Træner I jer til at kunne præstere noget ekstra flot Spejdersport i Jamboreelejren? Og arbejder I for at skaffe de udenlandske Spejdere Kvarter i København i Danmarksugen?

Der mangler endnu meget, for alle er indkvarterede, og I maa gaa paa Jagt. Gennemtrawle jeres Bekendtskabskreds og faa jeres Slægtninge og Venner til at tegne sig for et Par udenlandske Spejdere hver.

Resultaterne maa snarest muligt indsendes til Indkvarteringsudvalget, Silkegade 4.

Gule Ulo.

Den danske Velkomst,
som den forventes af Amerikanerne.

Det gyldne Scepter.

Af

Thos. S. Miller.

Oversat af

Harald Jensen.

Illustreret af Axel Mathiesen.

DA Kaptajn Hawkes inviterede sin raske, livlige, amerikanske Nevo, Bob, til sin afrikanske Handelsstation, haabede han, at Bobs Selskab vilde have haft en gavnlig Indflydelse paa hans alt for læselystne Son, John. Men Vanens Magt er stor, og vi finder derfor John mageligt hængt i Dampbaaden »Fussy's Stævn, dybt begravet i en Bog og døv for alt, hvad der foregik omkring ham — Hammerslag, Savenes Summen, den skarpe Klang af Nittejern og Sam Cole's udkregnede Befalinger. Sam Cole var en meget kommanderende Neger, hvis Indbildskhed var Bob en evig Kilde til Morskab. Cole var paa een Gang Kaptajn, Maskinmester og Lods om Bord paa »Fussy«, men førte sig, som om han var Kaptajn paa Verdens største Dreadnought. Han var amerikansk Neger og var deserteret fra en Trælatskonnert ved Guldskysten, hvorefter han havde taget Hyre hos Kaptajn Hawkes, for hvem han med sit Kendskab til Søen var en uvurderlig — skønt noget støjende Medhjælp. For Bob var det, at høre ham, som et Pust fra hans eget, kære Amerika.

»Halloj, du Nigger dér med den Malerpensell! Det ikke Portrætter, du male! Og du Buskmand dér med den Nitte-kølle! Du slaa, som om du vifte Fluor væk fra lille Barns Ansigt! Sving den, Buskmand — sving den!»

John løftede Hovedet og afbrød Bob i hans humoristiske Betragtninger over Sam.

»Du, Bob, hor, hvad der staar her. Sarikien i N'Tanga —.

»Hvad er en Sariki, Hr. Bogorm?»

»En Konge,« svarede John og fortsatte: »Der staar her, at Sarikien ejer et gyldent Scepter besat med Ædelstene, der tilsammen er mere værd end to Hundrede Slaver.«

»Tror du paa den,« svarede Bob, der ikke havde meget Tiltro til Bøger.

Sam Cole faldt ivrigt ind i Samtalen.

»Det staa dér i Bogen, Massa John? Den Nigger i N'Tanga ikke eje Scepter mere værd end to Hundrede Slaver,« udbrød han med Foragt i Stemmen.

»Jamen, Sam — han er Sariki — Konge,« protesterede John.

»Pyh!« mumlede Sam. »Jeg nok kende den Slags Konge. Jeg nemt hoppe rundt hans Kongerige paa eet Ben paa to Minutter. — Tror Massa John, det sandt, det, der staa i den Bog?»

»Den er skrevet af en berømt Opdagelsesrejsende og Entomolog.*)«

»En hvad?« raabte Sam.

»Aah, John mener en Sommerfuglejæger,« snøftede Bob haanligt. »En af disse hersens Professorer, der farer rundt i Vildnisset og fanger Biller og andre Insekter paa Flaske og tror, de er nogen Pokkers Karle.«

»Mig ikke bryde mig om Insekter,« svarede Sam utaalmodigt. »Mig gerne vide noget om det Scepter. — Massa John, den Bog sige noget om et Scepter?»

John saa efter i Bogen og læste højt, langsomt og med Eftertryk paa hvert Ord: »Det gyldne Scepter er ca. 90 cm. langt, har Form som en Stridskølle med en stor Diamant i den ene Ende omgivet af kostbare Rubiner. De indfødte betragter den med Ærefrygt, og der hersker den Overtro, at hvis den bliver fjernet fra N'Tanga, vil Sovesygen komme over dem og dræbe alle Indbyggerne.«

»Det meget, meget interessant,« hviskede Sam betaget og rullede voldsomt med Øjnene; hans Hjerne arbejdede, saa hans tykke Hovedskal var lige ved at sprænges.

»Aah, Sam; glem det hellere,« sagde Bob, »det er en Opiumsdrøm. Hvad vilde du desuden med det Scepter?»

»Vilde med det!« hviskede Sam; »vilde med det! — Mig, mig sælge det for en Million og leve altid som en Gentleman.«

»Hvad forstaar du ved at leve som en Gentleman, Sam?« spurgte John.

»Forstaal!« svarede Sam fornærmet. »Mig meget godt vider! Først mig kobe fem, seks Koner og sige dem, dem skynde sig bygge mig Hytte i Skygge af Kokospalmer. Saa mig sige til een Kone, gaa og grave mig Yams, til anden Kone, gaa og malke mine Geder og fodre mine Kyllinger, og til tredje Kone mig sige, gaa og stød Mel i din Kalebasse*), mens fjerde Kone lave Ild til at bage Pandekager, og de andre vaske mine Klæder og fylde min Pibe. Saa mig ligge i en af dem »Ligge-flad-Stole« ved Floden i fineste hvide Mands-Klæder og se paa, dem arbejde hele Dagen.«

Fætrene lo hjerteligt af Sams Forestilling om at spille Gentleman; men Sam var alvorlig. Han holdt ikke af at blive leet af.

»Ja, ja, det er jo ikke dit Scepter endnu, Sam,« sagde Bob.

»Næh,« brummede »Fussy's« Kaptajn og forlod dem for-

*) Insekttkender.

**) udhulet Græskar, der af de indfødte bruges til Skaale, Krukker, o. l.

tørnet for at lade sin Fornærmelse gaa ud over sine Arbejdere.

De to Drengene tænkte ikke videre over det passerede, skønt Sam i de følgende Dage hyppigt henvendte sig til John med Spørgsmaal angaaende Sceptrets Størrelse, dets Form og hvad, det var lavet af, og om N'Tanga og dets Sariki. Men da »Fussy« just var ved at blive istandsat til en Rejse til N'Tanga, med hvis Sariki Kaptajn Hawkes haabede at indlede Handelsforbindelse, tilskrev John Sams Interesse dette. Imidlertid blev Bobs spillevende, amerikanske Nysgerrighed vakt ved, at han overraskede Sam i visse hemmelige Forehavender. Naar Arbejdet standsede ved Solnedgang, skyndte Sam sig ned i Maskinrummet, laasede Døren og trak Gardinet for Koojet. Ved at lytte ved Døren hørte Bob en sagte, dæmpet Hamren, som om Sam slog paa Metal under en Lydsæk. En Aften fandt han paa at smutte ind i Maskinrummet for Sam og pressede sig ind i Kedlen gennem et Mandehul, der var blevet holdt aabent, saa Negrene kunde komme ind og hugge Kedelsten og Rust væk paa Indersiden. Han krøb ned i dens sorte, tavse Indre og ventede, hvad der for ham syntes en Evighed, før Sam kom ind og forsigtigt laasede Døren. Bob ventede at høre Hammerslag, men blev skuffet. Han hævdede sig saa op, saa han lige kunde se ud af Mandehullet, og saa til sin Forbavselse Sam iført en Burnus — en lang, rummelig Kappe med vide Ærmer, som Muhamedanerne ved Nigeren bærer — siddende med korslagte Ben paa Gulvet med en Kalebasse, en Flaske og en Kylling med bundne Ben foran sig. Han begyndte at tale ligesom henvendt til et Publikum.

»Mine Damer og Herrer! Mig nu lave Trylleri. Mig forvandle denne Kylling til et Bundt Bananer, Flasken til en Kokosnød og saaledes fremdeles — fremdeles!»

Derpaa spredte han Burnus'en over Kyllingen, gjorde nogle fantastiske Bevægelser med Hænderne i Luften og raabte »Nul«, fjernede Burnus'en med en flot Haandbevægelse og fremviste et Bundt Bananer, hvor Kyllingen havde ligget, idet hans Ansigt udtrykte en saa Dødsens Alvor, at Bob uvilkaarligt brast i Latter.

Sam foer op med et Hyl, fast overbevist om, at det spøgte i Maskinrummet, slog Slaaen tilside og løb, som gjaldt det Livet.

Bob tænkte først paa at fortælle sin Onkel, hvad han havde set, men ved nærmere Eftertanke kom han til det Resultat, at Kaptajn Hawkes straks vilde sætte en Stopper for, hvad der tegnede til at blive et spændende Eventyr, for det stod nu Bob fuldstændig klart, at Sam havde en eller anden Plan for. Næste Dag meddelte Kaptajn Hawkes Fætrene en glædelig Nyhed, der i Øjeblikket fik Bob til at glemme Sams Forehavende. Han vilde nemlig sende dem til Sarikien, i Stedet for selv at tage af Sted, med en »Dash« eller Gave bestaaende af Pomade, spraglede Klæder og en Petroleumslampe af Blik som Prøver paa alle de Herligheder, den hvide Mand vilde give Sarikien for hans Gummi og Elfenben.

»I skal bare overrække ham »Dash« en, modtage Sarikiens »Dash« til Gengæld, som Skik er, og saa trække jer tilbage. Sam tager med jer som Tolk,« sagde Kaptajn Hawkes. »Og saa, Drengene — opfor jer, som det sig har og bør hvide Mænd; hold paa Værdigheden, men vær ikke

pralende; vær frimodige, men ikke for raske paa det, og tag jer nøje jagt for ikke at krænke de indfødtes Skikke. Du, John, véd jeg, vil tænke, før du handler; men du, Bob, har Tilhøjelighed til at blive lidt for rask paa det,« formanede han dem venligt; for til Trods for Formaningen ønskede han, at John havde mere af sin amerikanske Fæltters »Gaa paa-Humør«. »I tager af Sted i »Fussy«. Den ligger allerede med Dampen oppe. Spild ingen Tid, for Floden synker flere Tommer hver Dag, og N'Tanga ligger for grundt Vande i Tørtiden. Og saa: God Rejse!»

Bob skyndte sig at hente sin Riffel og begav sig sammen med John ned til Dampbaaden. »Fussy's« Skorsten udsendte en hvid Røgsojle, dens Skrog vibrerede i Takt med Maskinens Stempelslag, og Sam var i fuld Aktivitet.

»Kast los, I Niggere! Hej, din Landkrabbe med det Reb der! Det ikke Meningen, du hængte dig selv med det. Rul det sammen i Stævnen! Hallo, du Buskmand med den Kano der! Hvad du tro, jeg male mit Skib for? — For at du skrabe al' Maling af med din gamle, raadne Kasse?« Han snurrede Rattet rundt og svang Baaden ud i Midten af Floden, stadig brokende sine unødvendige Befalinger.

Paa det renskurede Dæk oven over Maskinrummet fik Bob Øje paa en Blikdaase, paa hvilken der med store, hvide Bogstaver stod malet

Hr. SAM COLE,
Kaptajn,

og hans Interesse blev yderligere vakt, da han saa Hjørnet af en hvid Burnus stikke frem under Laaget. Han fortalte straks John om, hvorledes han havde hørt Sam hamre nede i Maskinrummet og siden set hans Trylleforestilling.

»Hvad mon han egentlig har for,« sagde John. »Forleden Dag bad han mig om en af de røde Kininflasker, og hvad tror du, han gjorde med den?«

»Det vil jeg aldrig i Livet kunne gætte.«

»Han knuste den og sleb saa Stumper ca. en Tomme store i oval og diagonal Form som Rubiner.«

»Som Rubinerne i det gyldne Scepter!«

»Ja, minsandten! — Hvad betyder det mon?«

»Vi maa holde et Øje med ham,« foreslog Bob.

En Aften, da de paa en græsbevokset Sandø havde lejet sig rundt om Baalet, begyndte Sam at tale misundeligt og længselsfuldt om Sceptret og om sin Drøm om seks arbejdende Koner og sig selv som Gentleman.

»Hvad Ret har saadan en Buskmand til at have det Scepter, naar han ikke kende Forskel paa Guld og Messing eller Rubiner og rødt Glas,« spottede han.

De to Fætre vekslede fortaende Blikke, og da Sam og de andre Sorte laa og sov, hviskede John:

»Hvis han prøver paa nogen af sine Fiksfakserier i N'Tanga, kan vi let komme i Forlegenhed. Husk, hvad der stod i Bogen om de indfødtes Overtro, at hvis Sceptret blev stjålet, vilde Sovesygen snige sig over dem. Vi maa være forsigtige, at vi ikke laver noget galt, saa vi mister Fars Tillid. Far er meget opsat paa at komme til at gore Forretninger i N'Tanga.«

»Aah, det gaar nok, naar bare vi passer paa,« sagde Bob, der ikke — som den forsigtige John — saa nogen Fare.

Ikke desto mindre havde han paa Fornemmelsen, at der vilde ske noget, da de den femte Dag kunde se Hytterne i

N'Tanga, der lignede regelmæssige Rækker af Bikuber. For det første var der mere end en Antydning af Fare i Sams nervøse Spending, og for det andet var han og John paa en Maade i Sams Magt, idet de var afhængige af hans Kendskab til Dialekten og de med det forestaaende Besøg forbundne Sædvaner og Skikke. Uheldigvis var Sam fuldstændig klar over sin egen Betydning, hvilket han tydeligt lod sig mærke med.

»I alle faa at se mig dupere gamle Konge,« pralede han. »Lad bare Kaptajn Sam Cole. I tro ham ikke lade Græsset gro, for ham ned og bukke sit kongelige Hoved i Støvet.«

Men det slog ikke til. Kongen sendte kort og godt Besked til dem, at de skulde forlade hans Land, som han beskyldte dem for at være kommet for at udspionere.

»Du gaa og sige til Kongen, vi bringe ham Bunker fine »Dash«,« sagde Sam. Men Kongen sendte Svar, at han ikke ønskede de hvide Mænds »Dash«.

»Naa ikke,« sagde Sam. »Mig gælte, mig véd, hvordan mig faa ham til at ønske dem.« Hvorpaa han vinkede en Skonjomfru hen til Skibssiden og gav hende en Smule parfumeret Pomade, som hun gned ud over Ansigtet. Hun hvinede henrykt og løb straks hen til Kongen og lod ham lugte til det. »Ha, ha,« lo Sam fornojet. »Lige snart gamle Konge kigge ned for at se hvide Mands »Dash«. Vi vise gamle, sorte Dreng noget.« Derpaa hængte han de spraglede Klæder ud over Rælingen til indbydende Beskuelse. Hans Spaadom om, at Kongen vilde kigge ned, var lige ved at gaa i Opfyldelse, thi straks efter kom en indfødt og sagde, at han gerne vilde modtage »Dash«en for Kongen.

»Aldrig,« sagde Sam; »det ikke være Skik. Du sige til Kongen, han invitere os til sit Hus til »Palaver.«*)

Men Sarikien svarede tilbage, at den Aften skulde den aarlige Aandebesværgelse finde Sted, og ifølge Landets Skikke maatte han ikke vise sit Aasyn for Folket, fra Solen stod op den Dag, og til den gik ned.

»Maaske, maaske,« sagde Sam. »Eller maaske ham bare mistænke os; men han ikke faa vores »Dash«, uden han invitere os til sit Hus. Vi gaa op efter Aandebesværgelse og besøge ham gammel Niggerdreng.«

Det forekom Bob og John, at Sam var lovlig ivrig efter at komme ind i Kongens Hytte, og at han maatte have en ganske særlig Grund dertil. Men da de ikke kendte de indfødtes Skikke, var de nødsagede til at rette sig efter ham. I hvert Tilfælde var de glade ved Opsættelsen, da de derved fik Lejlighed til at overvære Aandebesværgelsen. Det var dog ikke uden en vis Ængstelse, de saa Solen gaa ned og Tropernes bratte Morke sænke sig over dem.

Pludselig lod der en voldsom Skratten af Trompeter og Hamren paa Tom-tom'er og Kalebasser inde fra Landsbyen.

»Aah, Aah, nu dem fordrive Aander,« hylede Sam lige saa slagen med Overtro som de indfødte, han lige havde spottet og kaldt for Buskmænd. Maaske var det hans Forfædre, der talte til ham gennem disse indfødte, for det var fra denne Del af Afrika, Slavehandlerne havde hentet de amerikanske Negre.

John og Bob var for den Sags Skyld ogsaa betaget af det sælsomme Skue. En lang Kæde af dansende Sorte snoede sig ind og ud mellem Hytterne: nogle bar Græsfakler, andre frembragte en Slags umelodisk Musik, medens andre igen

*) Forhandling.

svang lange Spyd i Luften, som om de spiddede de onde Aander paa dem. Alle var de fantastisk malede, og de hujede og skreg, saa det var en Gru at høre.

Men Bob var snart sig selv igen.

»Sikken Samling Idioter! Man skulde ikke tro, det var Mennesker.«

I det samme greb John ivrig fat i hans Arm og hviskede til ham om at lægge Mærke til Sam. Cole, der havde benyttet sig af deres Interesse for Aandebesværgelsen, havde listet sin Kasse ned fra øverste Dæk og sneg sig nu ned til Maskinrummet med den.

Saasnart de hørte ham lukke Døren og skyde Slaaen for, løb de hen til Koojet, som de til deres store Skuffelse fandt dækket med et Klæde indvendig fra. Efter en halv Times spændt Venten saa de Sam komme ud klædt i Burnus'en, som hang tungt ned, som der var fyldte Lommer indvendig i den. De saa desuden, at han havde skaaet Lommeaabininger, gennem hvilke han hurtigt kunde stikke en Haand ned. Inden de kunde faa Tid til at spørge ham, hvad Meningen var, skyndte han sig at forklare, at han havde ombytlet sin Jakke og sine Benklæder med de indfødtes Dragt som en Hoflighed mod Sarikien, de nu skulde besøge — hvadenten de var indbudte eller ej. De var overbeviste om, at han loj med Hensyn til Klædedragten; men de havde ikke noget Bevis og turde derfor ikke sige noget til ham derom. De havde imidlertid paa Fornemmelsen, da de var paa Bej til Kongens Hytte med Gaverne, at der vilde hænde dem noget ondt.

Sams grimme, sorte Fjæs saa ud, som om han stod i Begreb med at kapre sig en uhyre Formue. Han travede dristigt hen til Kongens Hytte, traadte ind i Gaarden og raabte paa de indfødtes Sprog, at Kongen straks skulde lade dem faa Foretræde, da de ellers vilde tage bort og komme igen senere med flere hvide Mænd og Geværer og »æde ham op«, hvilket blandt de afrikanske Negre er et Udtryk, der stammer fra Menneskædernes Tid. Hvadenten det nu var Truslen eller Frygten for at gaa Glip af Gaverne, der hjalp, saa opfordrede Sarikien dem nu til at træde indenfor.

De kom ind i et stort, bart Rum, der var daarligt oplyst af en Græsvæge i en Kalebasse fyldt med Noddeolie. Da deres Øjne havde vænnet sig til den sparsomme Belysning, saa de Sarikien omgivet af sine mange Hustruer, Paarørende og Hofmænd. Sarikien var en ung Spradebasse med et Hovedsmykke, der var to Fod højt og bestod af spraglede Fjer. I Næsen og Ørerne havde han store, skinnende Metalringe, og i højre Haand holdt han det hellige Scepter, hvis Ædelstene glimtede mat i den dunkle Belysning. Sarikien rejste sig, bukkede dybt for de to Fætre og forærede dem hver et Leopardskind; saa rakte han graadigt sine sorte Næver frem efter de spraglede Klæder, ved Synet af hvilke Kvinderne hvinede begejstret; men de trak sig skyndsomt tilbage, da John strog en Tændstik for at tænde Petroleumslampen, og skreg, at den hvide Mand lavede Djævelled.

»Massa John ikke bryde sig om det,« trøstede Sam. »Mig nu vise dem Buskmænd Prove paa hvid Mands Trolderi, og mig ikke ønske meget Lys.« Hvorpaa han forkyndte de indfødte sin Hensigt, satte sig ned paa Hug og bad om en Kalebasse og et Bundt Bananer. Da dette var blevet bragt

ham, begyndte han at trylle. Bananerne forvandlede han til en Flaske og Kalebassen til en Kylling med en Behændighed, der vidnede om lang Øvelse, skønt han blev kraftigt bistaet af sine vide Ærmer, det daarlige Lys og en ustandselig Ordstrøm.

Drengene kunde have leet højt, hvis det ikke havde været, fordi de var nødt til at holde paa Værdigheden i Kongens Nærværelse, og fordi de havde en ubestemt Følelse af, at Sams Forestilling vilde ende med Spektakler. Denne Frygt steg til Højdepunktet, da han bad om at maatte laane det hellige Scepter, og han, før en af dem kunde forhindre ham i det, strakte Armen ud og frækt rev det ud af Kongens Haand til stor Bestyrtelse for de indfødte, der ventede at se ham falde død om paa Stedet. Med vidt opspilede Øjne saa de ham forvandle Sceptret til en Kylling, derefter igen til Scepter og fra Scepter til Kalebasse, og saadan blev han ved.

Hvad betød denne Komædie; hvad vilde det næste blive, spurgte Bob og John ængstelige sig selv. Det var med synlig Lettelse, de saa ham levere Sceptret tilbage og erklære Trylleforestillingen for endt. Det lod altsaa til, at han kun havde villet imponere de indfødte. Men da de bukkende trak sig tilbage ud af Hytten, havde Sam saa travlt med at komme tilbage til »Fussy« og komme bort, at deres Mistanke igen blev vakt. Det skulde imidlertid ikke blive saa let at komme af Sted. Da de havde sat Dampbaaden paa Land, havde Sam glemt at tage Ebben i Betragtning, og da han nu satte Mandskabet i Gang, flyttede »Fussy« sig ikke en Tomme. Saa begyndte Sam at vræle:

»Aah, Aah! Vi sidder saa fast, saa fast. Aah, Aah, og vi skal skynde os blive væk!« Hans Øjne rullede skrækslagne i Retning af Landsbyen, som om han ventede, at de indfødte vilde forhindre ham i at tage bort.

»Hvad har du gjort, Sam?« raabte John forskrækket.

Ogsaa Bob begyndte nu at blive uhyggelig til Mode. Han befalede Mandskabet at gaa i Land og sætte Skuldrene mod Dampbaadens Stævn. Men skønt de skubbende og trak af alle Kræfter, kunde de ikke røkke Baaden ud af det klæbrige Ler, dens Stævn havde boret sig ned i. John foreslog nu, at de skulde lade to af Negrene sejle Ankeret ud i en lille Kano, der laa paa Bredden, lade det falde midt i Floden, sno den ene Ende af Tovet rundt om Gangspillet og saaledes trække Baaden ud i Floden.

Bob fandt Idéen god og skulde just til at udføre den, da der i det samme lod en Række frygtelige Hyl inde fra Landsbyen. Fætrene blegnede. Skønt de ikke kendte Sproget, var det ikke til at tage fejl af de Hyl. Det var Krigshyl. De Vilde havde vendt sig imod dem. En Tom-tom trommede Landsbyen til Vaaben. En Hob rasende Sorte foer ud fra Hytterne. Deres Assegejer glimtede i Stjernerlyset. Bob greb sin Riffel og løb op til Toppen af Bakken for at holde Negrene paa Afstand, medens Mandskabet arbejdede med at hale »Fussy« ud i Floden. Idet han kastede sig fladt ned paa Maven, sigtede han paa den hylende Mængde af fremstormende Sorte.

Det var første Gang, han havde skudt paa menneskelige Væsener. Han havde en frygtelig Følelse af, at han stod i Begreb med at begaa Mord, men det gjaldt enten Jeres

eller hans og Johns Liv. Han sigtede dog kun efter Benene. Et Hyl forkyndte, at han havde truffet. Det standsede dem. I deres Rædsel for Geværet, som de antog for den onde Aand, begyndte de Sorte at raadslaa. Straks efter raabte de noget, som Bob ikke kunde forstaa, men at domme efter Tonefaldet beklagede de sig over et eller andet og indbød ham til at forhandle om Sagen, og Bob raabte derfor til Sam, at han skulde komme og oversætte, hvad de sagde. Sam lod imidlertid som om, han ikke hørte det, eller ogsaa var han all for optaget af at faa »Fussy« bragt flot. Bob kunde høre ham med sin skingre Stemme udskrige sine Befalinger.

»Træk da, Niggerer! Træk, I Dvaskhunde! — Den glider. den glider!« raabte han henrykt. »Træk, Niggerer! Hurra, Hurra, den glider! Aah, Massa Bob, kom ned, kom ned! Pyt med dem Buskmænd!«

Bob satte i fuldt Firspring ned ad Bakken og sprang over Rælingen, just som »Fussy« gled op af Leret og ud i Floden. Sam gav sig ikke Tid til at hæve Ankeret, men kappede Tovet over med, en Økse, greb Negrene i Kanoen ved deres uldne Parykker og halede dem op, idet Dampbaaden skod forbi, og satte Kursen ned ad Floden forfulgt af en Række Pile, der borede sig ind i Træværket.

De indfødtes Skrig døde bort, efterhaanden som Baaden fjernede sig mere og mere. Sam laaste sig inde i Maskinrummet, og da han atter viste sig, havde han skiftet Burnus'en med Bukser og havde laaset sin Kasse. John tog ham alvorligt i Skole.

»Sam, du har ødelagt det Hele for os. Jeg skal fortælle Far alt, naar vi kommer tilbage til Handelsstationen.«

Sam lignede en forfulgt Uskyldighed.

»Mig ikke gjorde noget, Sah.*) Saadan det altid er med dem Buskmænd. Eet Øjeblik dem venlige som lille Mus, og andet Øjeblik dem faa en Idé, og dem straks rasende.«

John indsaa, at han ikke kunde komme nogen Vegne med ham; han nøjedes derfor med at holde skarpt Øje med Fyren, og da de naaede Handelsstationen, saa han ham snappe sin Blikkasse og skynde sig hen til sin Hytte. John og Bob gik hen til Gummiskuret, hvor de saa Kaptajn Hawkes, som de fortalte alt fra det Øjeblik, Bob opdagede Sams Hamren i Maskinrummet.

Kaptajn Hawkes begav sig straks til Sams Hytte.

»Vi maa vist hellere se lidt nøjere efter i den Kasse, før han faar Tid til at smugle det gyldne Scepter ud af Stationen,« sagde han.

»Det gyldne Scepter!« raabte John.

»Jamen, vi saa ham jo levere det tilbage til Kongen,« protesterede Bob.

»Nej, saamænd gjorde I ej,« lo hans Onkel. »Det, I saa ham levere tilbage, var en Efterligning, han havde haft

*) Sir[?](Hr.)

skjult under sin Burnus. Det har sandsynligvis været lavet af Messing, som han har stjaalet i Maskinværkstedet, smeltet og hamret i Form af Sceptret og prydet med Stumperne af Kininflasken, som han sleb i Form af Rubiner, ligesom han maa have brugt et Stykke almindeligt, hvidt Glas som Diamant i Enden af Sceptret.«

De havde nu naaet Sams Hytte. Kaptajnen traadte ind uden at banke paa. Bob og John fulgte efter.

Sam laa paa Knæ paa Gulvet over den aabne Kasse med Øjne, der stod stive i Hovedet paa ham af Beundring for — Fætrene kunde næppe tro deres egne Øjne, men dér var Sceptret. Saa fortabt var Sam i Beskuelsen af det og i sin Drøm om seks Koner, at han ikke bemærkede deres Nærværelse, før Kaptajn Hawkes bojede sig over ham og greb fat i Sceptret. Sam klyngede sig til sin Skat med begge Hænder, medens hans Øjne gled op langs Sceptret, til de mødte Kaptajnens, hvorved det gav et Sæt i ham, og han rejste sig skælvende.

»Din Slyngel,« skældte Kaptajnen. »Jeg betroede dig et vigtigt Ærinde, og du stjal det gyldne Scepter. — Det maa være en Pokkers daarlig Efterligning, du har lavet, for det er jo klart, at Ombytningen blev opdaget kort efter, at I havde forladt Kongens Hytte,« sagde han, idet han undersøgte Sceptret nøje.

Der var noget ved det, der syntes at interessere ham. Drengene saa ham se skiftevis paa Sceptret og Sam, medens et Smil spillede om hans Læber.

»Sam, dit Tassehoved,« sagde han leende. Disse tilsyneladende kostbare Rubiner er ikke andet end poleret Kvarts, og Diamanten er en sleben Glassten af den Slags, Handelsmændene i tidligere Tid brugte at give de indfødte i Bytte for deres Elfenben. Hvad »Guldet« angaar —«. Han gav sig til at skære i Metallet med sin Lommekniv, og hans Ansigt udtrykte nu den største Forbavselse. »Du store Kinneser,« udbød han, »det er jo Tin. Der maa altsaa være Tin i N'Tanga, og Tin betaales med syv Hundrede Dollars pr. Ton.«

»Ja, Kaptajn, ja! Mig godt vide det være Tin, Sah,« plaprede Sam. »Mig vide De blive forferdelig glad.«

»Det er jo Løgn, Sam. Du tænkte saamænd kun paa Rubiner og Diamanter og Guld, og paa at spille Gentleman hele Resten af dit Liv. Men da dine Skarnsstreger har ført til et saa heldigt Resultat, vil jeg tilgive dig for denne Gang. Vi tager saa igen til N'Tanga for at give dem det hellige Scepter tilbage, bjerge vort Anker og se at faa en Ordning i Stand med Sarikien, saa han giver mig en Minekoncession.*)

»Ja, Kaptajn; mig tror De meget Ret,« mumlede Sam og sjokkede ned til »Fussy« med et saa slukøret et Udtryk i sit sorte Ansigt, at de to Fætre ikke kunde andet end faa Medlidenhed med ham.«

Boys life.

*) Tilladelse til at bearbejde en Mine.

SE EDER VEL FOR, OH ULVE!

I Pinsen rykkede alt, hvad der kunde krybe og gaa af Ulveunger ud for at træne til Jamboreen. Lørdag Eftermiddag modte de paa Højesandbjerg, hvor der snart knejsede en nydelig lille Telthby. Hele 7 Flokke var mødt — mere eller mindre talrigt — ialt henimod 80.

Om Søndagen begyndte den alvorlige Del af Festen. Natten var forløbet nogenlunde roligt; men allerede ved 3—4-Tiden var der en Sludren og Snakken i Ulveteltene. — Ulveunger! Det var en Skandale!!! — I eet eneste var der Ro! Det var hos Vedels Egne. Jeg maa komplimentere deres Bandeførere! — Kl. 7 slog Befrielsens Time for Ulveungerne. De myldrede ud, og en større Renselsesfest begyndte. — Efter Flagparaden og Morgenmaden fulgte Kl. 10 Lejrinspektionen. Raksha var meget striks. Vé den Flok, hvor alle Drengene ikke havde nøjagtig lige lange Negle! Naa — da alle havde været gennem denne Skærsild, begyndte Træningen. Ulvestafetløbet blev vundet af 2 Vbro, og de hjembar ogsaa Sejren i det efterfølgende Tørklædeløb. Saa endelig — oh Fryd! Kl. 2 Middagsmod! Ingen Væver! Aldrig glemmer jeg din herlige Frugtgrød! (Jeg hørte for Resten, at der var en vis gammel Spejder — maaske endda en Tropsfører!) — der pillede alle Svedskerne ud af Grøden og lod en stakkels intetanende Ulveunge spise saa mange, han bare kunde. Hvordan gik det mon den arme Dreng?)

Hele Eftermiddagen gik med det store Forhindringsløb, som 4 Vbro klarede bedst. Knobene, Signalet og det første Spor klarede gennemgaende godt. Brevet var der ingen, der fandt! — Men saa det dobbelte Spor. Alt for faa Bandeførere tænkte paa at dele Banden i 2 Dele, der kunde følge hver sit Spor, og de, der tænkte paa det, opgav det hurtigt; jeg tror kun 4 Vbro gennemførte det. — Saa glemmer I ogsaa at lade en Mand blive staaende ved sidste Spor, indtil det næste er fundet! — Det var ikke alle, der havde lige let ved at finde Verdenshjørnerne, men ved fælles Hjælp gik det dog! Det gik heller ikke saa godt med Hjælpsomhedsproven!!! Alt for mange tænkte kun paa at komme til Hovedkvarteret med Meldingen, som de fleste da ogsaa afleverede fint. — Prøv nu paa at tænke lidt over Jeres Fejl! For Jens Hvass finder sikkert paa noget langt værre til Jamboreeforhindringsløbet! I maa være forberedt paa det værste! —

Da Flaget var taget, og ca. 300 Klemmer forsvundet som Dug for Solen, samledes man om Lejrbaalet, hvor den fredelige Stemning desværre forstyrredes af nogle unge Lømler, som blidt men bestemt blev vist bort af de tilstedevæ-

rende Spejdere og Rovers. De lovede dog at komme igen senere, og i den Anledning mobiliseredes 2 Vbro's Rover, der laa i Lejr i Nærheden. De kom angstende og slog sig ned i Ulvelejren i fuld Bevidsthed om deres ansvarsfulde Hverv. Midt om Natten, da alle (selv den rædselslagne Blik!) slumrede sødt, skingrede et Skrig gennem Stilheden: Store!!! Store!!! Raksha!!!! Der er nogen bag mit Telt!

To uskyldige Fyre.

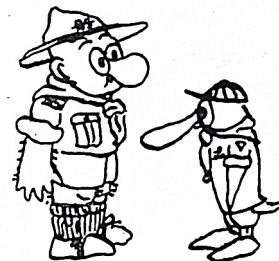

Raksha var i Krigsmaling.

Almindelig Tummel! »Der er ikke nogen!« »Jo, der er!« »Hvor er de?« o. s. v. Det var 2 uskyldige Fyre i Uldtæpper, som sagtmødt erklærede, at »de gjorde skam ikke noget!«

Det lød jo fredeligt nok, men Raksha var i Krigsmaling, og hun anmodede dem (med en ikke alt for blid Stemme) om at skrubbe af.

Saa luskede de væk. Det kunde de dog ikke staa for! 2 Vbro maatte atter folde Musklerne sammen. Det skar dem i Hjertet, at der intet skete. (Næste Dag fik de dog deres Lyst styret. De kløede Fyrene, som havde medbragt Forstærkning, grundigt. Tak I gæve Mænd!)

Peter og Ping.

Mandag var der Knobningsløb (2 Vibenshus), Springtovløb (2 Vbro) samt Boldkast (2 Vi). (A propos 2 Vi; jeg opdagede, at »Ping« er blevet Ulveunge i denne Flok. Er Peter blevet Rover?).

Endelig var der Springbukløb, som desværre for Vedels Egne var udenfor Bedømmelse; de gjorde det nemlig saa fint!

Kl. 6 forlod Flokken Højesandbjerg og overlod Valen til nogle faa stakkels, gamle Ulve, som havde et vældigt Mas med at samle Halm op. Hm! Ulveunger! Jeres Madrasvaar er ikke hermetisk tillukkede. Husk det til næste Lejr.

Mus.

Julipræmien: Et Sæt Fægtestænger

vindes af den Ulveunge, der inden 1. August sender mig den bedste Beskrivelse af en Tur til Strand eller Mose for at se paa Fugleliv. Jeg vil gerne høre om alle de smaa, spændende Ting, I opdagede.

Raksha,
Vestfronten, Husum.

EN af de mærkværdig faa, virkelig store Mænd, Kæmpebyen London har fostret, er Robert Stephenson Smyth Baden-Powell, der blev født den 22. Februar 1857 i Stanhope Street 6.

Han Fader var en kendt Naturforsker og Teolog, der efter at have været Kapellan i Midhurst i seks Aar blev udnævnt til Professor ved Oxforduniversitetet. I 1846 ægtede han Viceadmiral W. H. Smyths ældste Datter, som er Grandniece til Lord Nelson.

Den Smythske Slægt tæller blandt sine Forfædre den berømte virginske Kolonist John Smith, der efter at have opholdt sig blandt Sorovere i nogle Aar, stod til Søs i 1606 med tre smaa Skibe og opdagde Virginia.

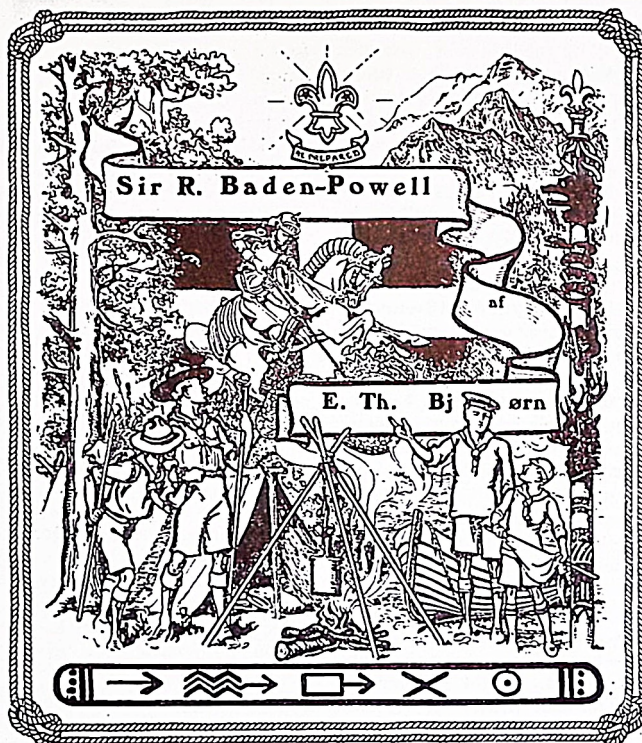
Paa et Spejdertogt i Chikahominiernes Land blev taget til Fange af Indianerhøvdingen Powhatan. To Gange blev han reddet fra en grusom Død af Hovdingens smukke Datter

Pocahontas, der ikke var stort mere end et Barn. Hun blev senere gift med en af Smiths Løjtnanter, John Rolfe, som var den første Kolonist, der indførte ordnet Dyrkning af Tobak i Virginia.

I Ægteskabet med Professor Baden Powell kom der ti Born. Af disse blev den næstældste Son, George, en kendt Politiker og Medlem af Parlamentet. I 1896, da han var paa Hjemvejen fra Novaja Semlja med sin Dampyacht »Otario«, traf han i Hammerfest Fridtjof Nansen, som kom fra sin Nordpolsrejse. Sir George stillede sin Yacht til Raadighed for Nansen og sejlede ham til Kristiania.

Flere af Sonnerne gik til Hæren og Flaaden; en blev Sagfører og samtidig en kendt Maler, der har udstillet paa Royal Academy og Parisersalonen, medens den eneste Datter særlig interesserer sig for den kvindelige Ungdoms Opdragelse, efter at den har forladt Skolen. Sammen med Sir Robert har hun tillempt Spejdersporten, saa den ogsaa kan passe for Piger.

Som Gudfader fik den lille Robert ingen ringere end den berømte Ingeniør Robert Stephenson; intet Under derfor, at hans tidligste Ønske var at blive Ingeniør. Han var kun fire Aar, da hans Fader døde, og hans Moder sad alene tilbage med otte Born, af hvilke den ældste kun var fjorten Aar. Hun klarede den vanskelige Opdragerkunst paa egen Haand og saa godt, at Mænd som Ruskin og Thackeray undrede sig over, hvorledes det dog var hende muligt at holde sammen paa denne store Familie; men Hemmeligheden var »gensidig Kærlighed«. Undertiden kunde hun dog blive stillet overfor Problemer, som da den lille Robert viste en særlig Evne til

at tegne med venstre Haand. Hans Moder spurgte Ruskin, hvad hun skulde gøre. Den store Kunstkritiker saa paa Drengens Tegninger og svarede kort: »Lad ham tegne, som han bedst synes om, Fru«. Saaledes gik det til, at Robert kom til at kunne bruge begge Hænder med lige stor Lethed.

Professor Baden Powell havde den Skik at tage sine Børn med ud paa en Spadseretur hver Dag; han viste dem Dyrene, de mødte, og de smukke Ting i Naturen, og selv om han var nok saa optaget af sine Studier, var hans Studereværelse dog aldrig forbudt Grund. Han var af en hjertelig og aaben Natur, og Børnene saa op til ham med den Tillid, som altid skulde findes mellem en Fader og Fader og hans Sønner.

Efter hans Død førte Fru Baden Powell Opdragelsen videre i samme Spor. Drengene var stadig om hende, og fra deres tidlig-

ste Barndom lærte de at være uegennyttige og at tilgive, at sætte Ære og Sandhed højt, at bære Smerter og Sorg med Taalmod og at elske Naturen. Før lille Ste, som Robert kaldtes, var tre Aar, kunde han klæde sig af og paa uden Hjælp. Da han var fem, førte han Regnskab over sine Udgifter. Kort efter, at han kunde gaa alene, lærte han at ride, og intet morede ham mere end i Ferien at vandre om i Skovene ved hans Bedstefaders Hjem i Nærheden af Tunbridge Wells. Han klatrede ofte op i de øverste Grene paa et højt Træ og sad der og efterlignede Fuglenes Kvidren og Fløjt, og der var snart ikke det Dyr i Skoven eller paa Gaarden, hvis Stemme han ikke kunde efterligne. Som ganske lille morede det ham at snige sig bag paa en intetanende Gæst i sit Hjem og saa forskrække Vedkommende med et højt Kykeli.

Ste havde stor Forkærlighed for at klippe Dyr ud af Papir og bagefter klæbe dem paa Pap. Der findes endnu en fornøjelig Gruppe Kameler og Kameldrivere, som han uden Hjælp har klippet, da han var tre Aar. Senere tegnede han Kort og lærte at male, og saa dygtig var han til at bruge begge Hænder, at han i Skolen kunde tegne med den venstre Haand og samtidig lægge Skygge paa med den højre.

Børnene havde hver en lille Have, som de dyrkede, og de samlede paa Fugle og Pattedyr, som de selv udstoppede, til et Museum, de havde i deres Hjem.

Naar den ældste Broder, Henry, var hjemme i Sommerferien, blev de fire andre Brødre hvervede til hans Sejlture.

Henry var ti Aar ældre end Robert, og hans Myndighed over for Brødrene var ubestridt. Den første Baad, han havde,

var en fem Tons Yacht, bygget efter hans egen Tegning; Brødrene var Mandskabet og lærte alt, hvad der hører til Sømandsskab — at sejle og styre, at holde Udkig, at rigge og splidse, men frem for alt fik de en Forstaaelse af det personlige Ansvar. De delte Farerne og de morsomme Oplevelser sammen, syntes aldrig at have skændtes og var heller aldrig bange eller forsagte, fordi de fik en vaad Trøje og vablede Hænder. Undertiden tog de tre yngste — Francis, Robert og Baden — af Sted paa en »privat Udkommando« i Yachtens Jolle for at fiske Aborrer i Portsmouths Havn, og til Trods for Tidevand og Vind vendte de altid smilende hjem til den godmodige Henry, som ventede dem i Yachten.

Engang kom de nede under Øen Wright ind i en Vindbyge, og deres Baad — en ti Tonner — fik Masten knækket. De lavede imidlertid en Nødrigning, for at de den næste Dag kunde deltage i en Kapsejlad ved Yarmouth, hvor de kom ind som Nummer to. De sejlede rundt om hele Sydkysten i Yachten, og i en af deres lange Ferier naaede de til Norge.

I en anden Ferie tog de en Tur med Henrys sammenfoldelige Baad fra London til Llandogo Faldene i Wye. De roede hele Dagen, kom over Severn og op ad Wye til stor Forbavselse og Beundring for Walesboerne i Nærheden. Det maa have været anstrengende Arbejde at trække Baaden fra Flod til Flod, men Drengene klarede det.

Da Robert var elleve Aar, kom han i en privat Skole, som laa i Nærheden af hans Bedstefaders Gods, saa han kunde tilbringe de korte Ferier der. Lektierne voldte ham ingen Vanskeligheder, han gjorde stadig og støt Fremgang, og Rektoren sagde, at hans Opførsel var saaledes, at den forbedrede hele Skolemoralen.

Man vil muligvis betragte lille Ste som en »gammelklog«, lidt for tidlig udviklet Dreng. Maaske var han det, — men han fik det aldrig selv at vide. Hans Moder glædede sig altid over at se hans Fremgang; men aldrig gav hun eller de ældre Brødre Anledning til, at han kunde komme til at glimre.

Der er faa Mænd, for hvem Kostskolelivet har betydet saa meget som for Robert Baden-Powell, der i sit trettende Aar kom paa en af de store Skoler med gamle Traditioner — Old Charterhouse.

Da hans Moder altid havde været imod at proppe hans Hjerne med for megen Boglærdom, kom han ind i en af de lavere Klasser. Men han havde det, som var bedre end en Mængde halvførdejet Lærdom — et kraftigt, sundt Legeme og et friskt Sind. Hvad han kunde, det kunde han til Gavn; hans Iagttagelsesevne var bleven skærpet, hans Hukommelse god og hans Dømmekraft klar og nøjagtig. Lærdommen var ham en Fornøjelse, og han havde en ærgerrig Stræben efter at udmærke sig. Naar han tog sig af noget, lagde han alle Kræfter i og gjorde det færdigt.

Han kastede sig over sit Arbejde med den samme Ivrighed, som han gik til sin Leg, og er det ikke den bedste Ros, en Skoledreng kan faa? I Løbet af faa Aar naaede han da ogsaa øverste Klasse og var en af de mest lovende Elever paa Charterhouse.

Da han havde gaaet i Skolen et Par Aar, flyttede den fra de gamle Bygninger i Smithfield ud til Godalming. Man kan forestille sig Roberts Glæde ved at komme ud i den smukke Natur, hvor den nye Skole ligger, men ogsaa hans Beklagelse over ikke mere at kunne faa en spændende Dyst med Drengene i Smithfield.

Han har siden fortalt, hvorledes han engang var med i en fortvivlet Kamp over Plankeværkerne mod Drengene i Byen. Netop som han førte sin Styrke frem til Forfølgelse af Fjenden, opdagede han, at Rektoren var efter ham. Rektor kaldte ham hen til sig, og Baden-Powell adlod med nogen Angst og Bæven. Der blev et Øjeblik Tavshed, medens Rektor søgte efter noget i sine Lommer. Endelig tog han — en Nogle frem. »Jeg tror«, sagde han, »at du, hvis du gaar gennem den Dør der, kan tage Fyrene i et Baghold.«

Ved en anden Lejlighed var der i en Gadekamp blevet brugt forskellige Projektiler, og et af dem, en halv Mursten, havde uheldigvis slaaet Hatten af Hovedet paa en Mand, som kørte oven paa en Omnibus. I retfærdig Harmen henvendte han sig til Rektor; men dennes imponerende Skikkelse fik Stemmen til at slaa Klik for Manden, saa det varede noget, før han kunde komme frem med sin Beklagelse. »Det er en Skam,« stammede han, »det er en Skam, at man ikke kan køre oven paa en Omnibus uden at risikere at faa Mursten og andre Ting i Hovedet.« »Ja,« svarede Rektor med sit mest alvorlige Ansigt, »det er en stor Skam; men det er nu ogsaa et stort Vovestykke at køre oven paa en Omnibus midt under en Gadekamp.«

Saaledes var Baden-Powells Rektor, Doktor Haig-Brown, der udtalte om sin Elev: »Han var den fødte Fører for Drengene, som han senere blev det for Mænd. Hans Fremskridt i Skolearbejdet var jævnt og vedvarende.«

Baden-Powells bedste Udendørsfornøjelse var Fodboldspillet. Naar han førte Bolden i Marken, blev det ofte gjort med et saa øresønderrende Hyl, at det var nok til at rense Pladsen for Modspillere halv ned til Maalet. Som Regel stod han dog i Maal og havde saa altid en Skare Beundrere om sine Maaltænger, fordi han lod en Syndflod af Vittigheder regne ned over Spillere og Tilskuere. Men hans Parti vidste, at det kunde stole paa ham. Rolig, koldblodig og af og til opmuntrende sine Kammerater med Tilraab stod han foran Nettet, den rette i en haard Kamp.

(Fortsættes Side 23).

TRÆER I SKOV

El

skygge-
deafnær-
gaaende Na-
boer. Saale-
des bliver
Egens Krone

meget aaben, og spredt
i Træet sidder næsten
altid døde Grene og Kvi-
ste. Kronens Top er flad

som hos Elmen og ikke kuplet, som Bøgen og
Asken har den. Bårken har dybe Furer, der bug-
ter sig op og ned ad Stammen.

Asken er næsten lige saa stærkt præget af Tran-
gen til Lys, som Egen er det, men den ser allige-
vel ganske anderledes ud. Den findes næsten altid
inde i Skoven, hvor de nære Naboer har dræbt
dens nederste Grene, saa Asken næsten altid har
en høj slank lysegraa Stamme, der ikke er glat
som Bøgens men furet som Egens, — dog ikke saa
dybt. Tørre Grene som i Egens Krone findes sjæl-
dent, og Grenene gaar heller ikke saa vinkelret ud fra Stammen eller
danner saa skarpe Knæ som hos Egen. Grenene peger mere opad; Kro-
nens Flade er kuppelformet, og med det lange »Skaft« minder Asken om
Bøgens eller Elmens kostformede Ydre. Det fine, lette Løv bidrager ogsaa
til allerede paa Afstand at karakterisere Træet.

El. Asken kunde godt lide at nærme sig Mosens Fugtlighed, men Ellen
gaar gerne helt ud og dypper Rødderne i Vand, — og særlig holder den
af Aaens rindende Vand. Langs Aaen eller paa Kanten af Mosen vokser
den frem, og her staar den og hælder sig ud og strækker Grenene ud
over Vandet. Grenene bugter sig næsten lige saa stærkt hos El som hos
Eg, men Knæene er ikke saa skarpe, Grenene er tyndere og Løvetag lettere. Bårken min-
der særlig paa ældre Træer meget om Egens, dog er der større Afstand mellem Furerne, og
disse er ikke saa dybe. — Naar en El bliver fældet, danner der sig meget let nye, kraftige
Stammer af den gamle Rod; — de gamle Stubbe, der saaledes er meget ældre, end man skulde
antage efter de Stammer, de bærer, kaldes »Elletrunter«.

Birken med den hvide Stamme og de smaa, rystende Blade kender de fleste af jer allerede.
Den hvide Bark stikker altid stærkt af mod de andre Træers graa og brune. Enkeltvis og i smaa

SKOVEN er forlængst sprunget ud, og forlængst har vi fartet imellem de ranke Stam-
mer og under de grønne Kroner i et muntert Løb.

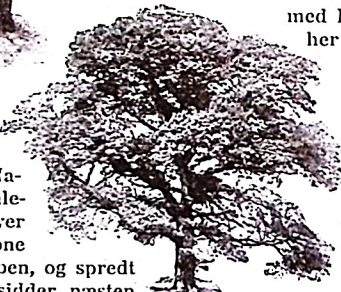
Naar om Foraaret det lyder: »Nu er Skoven sprunget ud«, betyder det faktisk her-
hjemme, at Bøgen er udsprunget. Saa dominerende er den blandt sine Kammerater i
Skoven. I den første Tid kan man let skelne den fra de andre Træer, thi de er alle
et godt Stykke bagefter i Udspringet, men kommer vi længere hen paa Sommeren, og
Bøgen har tabt sin lysegrønne Majdragt og er blevet mørkegrøn som Skovens andre
Træer, er Opgaven vanskeligere.

Enhver Spejder bør imidlertid kunne kende de almindelige Træarter i Skoven
og ved Vejene, og det ikke alene ved at undersøge Blade eller Blomster, men alle-
rede paa Afstand bør han kunne sige Træets Navn. Hvert Træ har sin bestemte
Karakter, Stammen har for hvert Træart sit specielle Udseende, og Grene og Blade
sidder ogsaa saaledes for de forskellige Arter, at man herigennem kan kende dem.
Det hele giver altsaa hver Træart sit karakteristiske Udseende.

Bøgen: Bred og kuplet er Bøgens Krone, som vi jo alle ved fra . . . det staar
med brede Bøge nær sallen Østerstrand, men Overfladen er ikke glat, thi hist og
her strækker en enlig Gren sig frem. Kronen er meget tæt og giver en dyb Skygge.

Er Træet vokset op paa en aaben Plads, hvor det frit har kunnet udviklet
sig, bliver Stammen saa lav og Kronen saa stor, at det nærmest ligner en
stor forpjusket Hostak; men inde i Skoven hæver
Bøgene deres Kroner til Vejrs, — højt op paa de
slanke, lysegraa, glatbarkede Stammer, — og Kro-
nerne bliver smallere og mere kostformede.

Egen staar for os som Skovens gamle Kæmper.
Intet Træ har som Egen inspireret Tegnere og
Malere, og sammen med Bøgen deler det Digternes
Hjerte. Den vrider sine Grene ud fra den korte,
svære Stamme. Det gaar i Sling og Sving, inden
vi naar ud i Spidsen til de
unge Kviste, der bærer Bla-
dene. Kun yderst ude, hvor
der er meget Lys, kan Bladene
leve, og efterhaanden som Egen
vokser, mister den alle de
Grene, der ikke kan følge med
i Væksten og naa ud i Lyset,
eller som maaske bliver over-

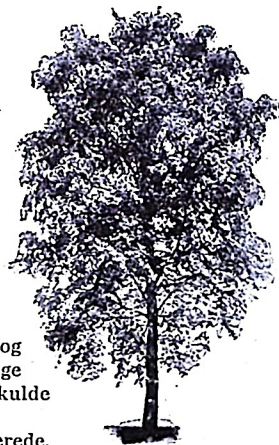
Eg

Bøg

Ask

Birk

OG VED VEJ

Lunde i Skov eller ved Mose og Aa findes den. — Er Stammen rigtig smuk, hvid og glat, er Kronen spids foroven med strittende Grenspidser, er der mange »Heksekoste«, d. v. s. syge Grene, der ikke længere kan vokse rigtigt, men i Stedet vedbliver at sætte smaa Skud, der efterhaanden filtrer sig saaledes ind i hinanden, at de kommer til at ligne Fuglereder (der er Træer, der paa Afstand ser ud, som om der var Raagekoloni i dem), kan du gaa ud fra, at det er vor ene Birkeart, Hvidbirken, du staar overfor. Findes der derimod en tyk, revnet Bark forneden paa Stammen, hængende Grene, kuplet Krone med mere lodrette Sider, ingen »Heksekoste«, er det vor anden Art, Vortebirken. Men der er mange Træer, som det er rigtigst kun at kalde Birk, fordi de halvt ligner den ene og halvt den anden.

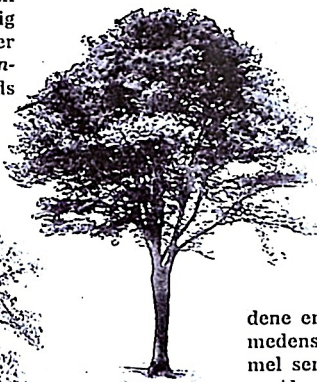
Elmen og Linden kaldes af de engelske Spejdere for »beavers« (de skæggede), og det hænger saaledes sammen: Elm og Lind er to af de Træarter, der oftest plantes som højstammede Vejtræer. De er ude af Stand til med deres egen Krone at skygge over Stammen, nære Naboer, saaledes som de højstammede Træer i Skoven har det, har de ikke, og Følgen er da, at Stammen skyder smaa Grene og Kviste lidt fra Jorden og saa højt op, som Grenene er blevet savet af, og de skaffer paa denne Maade Skygge paa Stammen. Det er disse smaa Grene og Kviste, der kaldes »Skæg«, og dem har Elm og Lind særlig mange af. — Paa Billederne er det dog skaaret af saa højt op, som Vejmanden har kunnet naa. — *Elmens* Bark er dybt furet ligesom Egens, men Furerne løber mere lige op og ned, og Voldene imellem dem er smallere end hos Egen. Stammen er tilbøjelig til at tvege, d. v. s. at dele sig i to lige tykke Grene, og derfor bliver Kronen meget aaben. Kronen er flad foroven, og dens nederste Grene har Tilbøjelighed til at blive hængende. Endelig kender I alle »Manna«, der er Elmens Frugter. — *Linden*, der havde sin Plads midt i Borggaarden, er Folkevisens Træ. Ved

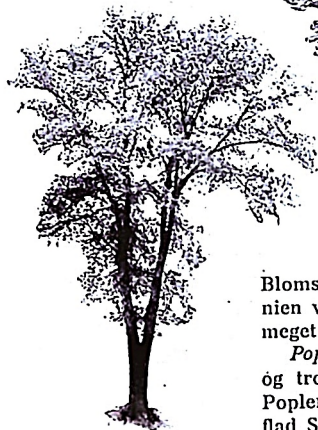
Poppel

Hestekasanie

Lind

Elm

de allerfleste af Landets Herregaarde leder man ikke forgæves efter gamle Lindealleer. Staar Linden ene, bliver den ofte til et mægtigt Træ. Almindeligt findes Linden som smaa pyntelige, højstammede Træer paa Gader og Veje i Byerne. Stammen løser sig ret pludseligt op i en hel Del næsten lige kraftige Grene, der tilsammen danner en spidshvælvet Krone med en meget jævn Overflade. Bladene sidder dybt ind i Kronen, der er meget tæt, og de nederste Grene har hos gamle Træer Tilbøjelighed til at blive hængende. Enkelte Steder træffer man vilde Linde i Skoven. De ser lidt anderledes ud, da det ikke er den samme Art. Den dyrkede Lind vokser ikke vild herhjemme.

Ahorn dyrkes i smaa Grupper i Skovene, men det er ret sjældent at træffe den. De fleste Ahorn, du møder, er højstammede Vejtræer, hvis Krone og Stamme imidlertid er saa kunstigt formede, at man vanskeligt paa Afstand kan kende Træet uden paa Barken, der er skellet og falder af i ret store Flader. Hist og her i Haver møder du Træer med store, veludviklede Kroner, der er forholdsvis høje og smalle, og de er karakteristiske ved at være aabne og tætte paa een Gang: Bladene er ligesom samlede i store, tætte Duske i Enden af de store Grene, medens andre Partier er ganske aabne; — i Silhuet mod den lyse Himmel ser man rigtigt, hvor gennemhullet Kronen er. — Mest almindelig er Ahornen i den sydlige Del af Landet.

Hestekasaniens smukke, tætte, kuppelformede Krone kender I alle. Den mørke Bark er vel ogsaa værd at bemærke, — og saa naturligvis den mørke Bark er vel ogsaa værd at bemærke, — og saa naturligvis Blomsterne paa den Tid, de er fremme. Stammen har ikke Skæg, som hos Lind og Elm. Kastanien vokser ikke vildt i Danmark, den dyrkes ikke i Skove, men derimod plantes den overordentlig meget ved Veje, i Haver og ved Huse. — Den er indført fra Vestasien.

Poplen kender alle bedst, naar den er blevet halshugget — eller »stævnet«, som det hedder — og trods den haarde Medfart atter har sat ny Krone. De fleste Træer, der ser saaledes ud, er Popler. Pil behandles undertiden paa samme Maade. Poplens trekantede Blade har en mærkelig flad Stilk, som gør, at Bladene bevæger sig for den mindste Smule Vind. Den almindelige Poppel ved Landevejene og i Hegnene er ikke noget dansk Træ, men den er indført fra Nordamerika,

Rødgran

hvorimod *Bævreasp*, der er dens meget nære Slægtning, er et af de første Træer, der kom til Danmark efter Istiden. Som Navnet siger, har den det samme rystende Løv som den almindelige Poppel.

For ca. 200 Aar siden, da man begyndte at dyrke Naaletæer i Skovene, bestod disse udelukkende af Løvtræer. Særlig efter at man begyndte Tilplantningen af Klitterne og Hederne, vandt Naaletæerne saa stor Udbredelse, at de nu udgør ca. $\frac{1}{3}$ af Skovene paa Øerne og ca. $\frac{2}{3}$ af Skovene i Jylland. Til Trods for den meget store Udbredelse er det kun meget faa Arter, der drejer sig om, og af dem igen er Rødgranen og Bjergfyr den fuldstændig dominerende.

Rødgranens snorlige Stamme, der løber udelst gennem Kronen helt til øverste Top, gør den overordentlig let kendelig: Grenene sidder i Kranse omkring Stammen; hvert Aar sætter Træet et nyt Topsbud og en ny Grenkrans, og ved at tælle Grenkransene, kan du derved tælle dig til Træets Alder. Kronen er meget spids, hvilket gør Træet let at kende paa Afstand, og det adskiller den desuden fra de andre Graner, der dyrkes hist og her. — *Hvidgranen*, mest i Læplantninger i Jylland, har en tæt, busket Krone, der ikke er helt saa spids som Rødgranens. Den bliver ikke noget stort Træ, og Naalenes Farve er blaa-graa, medens Rødgranens er friskgrønne. — *Ædelgranen*, mest paa Bornholm og ellers hist og her, faar, naar den bliver gammel, en underlig flad Top, — den faar »Storkerede« i Top-

pen. Paa »Reden« kan Københavnerne allerede fra Østsiden af Furesøen kende de store Ædelgraner i Nørreskov.

Bjergfyrren er af Udseende det mindste og ubetydeligste Træ i Skoven, eller rettere i Plantagen, thi egentlig Skov evner den ikke at danne. Den er et lille Træ eller en stor Busk med mange Stammer, tykke, mørkegrønne Naale og næsten altid med en Mængde Kogler. Helt anderledes ser *Skovfyrren* ud. Den bliver et stort, smukt Træ. Paa en høj, lige Stamme bærer den sin tætte, hvælvede Krone, og den øverste Del af Stammen skinner ofte meget smukt i det rødlig. Ved Siden af Bjergfyrren har den en meget ringe Udbredelse. Udenfor Tisvilde Hegn træffes den kun hist og her i Skovene.

Hvad her er fortalt, er de mest karakteristiske Kendemærker for Træernes Form, — det Udseende, som du almindeligst træffer hos dem. Men Træerne er jo som andre levende Væsener modtagelige for Paavirkninger udefra, og deres Udseende forandres ofte meget deraf. Stærkest virker Lyset og Blæsten. Ensidig Lys eller ensidig Blæst gør Stamme og Krone skæv. Vokser Træerne op tæt sammen, dør Grenene efterhaanden som de kommer til at sidde i Skyggen, og Stammerne bliver høje og fri for Grene, medens Træer, der har rigeligt Lys og er skærmede for Vinden, faar store, regelmæssige Kroner.

Træernes Udseende varierer derfor meget stærkt, og det er derfor ikke nok, at du ser dem paa Billederne og læser om dem, — nej, du maa af Sted ud i Skov og ved Vej for selv at finde dem og lære dem rigtigt at kende.

Carl Syrach Larsen.

Bjergfyr

Hemmelig Skrift.

I Artiklen om hemmelig Skrift i Juni-Numret af Spejdernes Magasin var indlagt en Konkurrence: Løsningen af en Cifferskrift. Overført paa alm. Sprog lød den hemmelige Skift saaledes:

»Naar du har løst denne Opgave, saa send omgaende Løsningen ind til Redaktionen. Den, der først kommer med den rigtige Løsning, vil faa et Eksempplar af Spejderbogen. Du maa altsaa skynde dig«.

Første Løsning indkom fra August Foman, 1. Birkerød Trop, Birkerød, Statsskolen. Spejderbogen er afsendt.

Anmeldelser.

Bøger.

H. Buchhave: Fem-Komma-Nul.

Ubetingset en af de bedste Fortællinger i Serien Hasselbalchs Ungdoms-Magasin! — Axel Mathiesens sommerfriske Omslagstegning spænder Forventningen højt, og man bliver heldigvis ikke skuffet af Indholdet. Der er en glimrende Handling i denne Fortælling, og det fornøjelige veksler passende med det alvorlige.

Buchhaves Vid bestaar ikke i nogle mere eller mindre vellykkede Brandere — næ, hos ham er det Situationerne, der er skildret saa morsomt, at man maa give sig Latteren i Vold. Og paa de mere alvorlige Steder i Bogen undgaar han heldigt det sentimentale.

Forfatteren til »Maa jeg, Hr. Lærer« har atter vist, at han kan skrive for Drengene paa en saadan Maade, at Læserne er med fra først til sidst.

R.

Lejr- og Spejdersange

En udmærket Samling af de friskeste, bedste og nyeste Spejdersange. Man læser den igennem og helmer ikke, før man har faaet alle Sangene lærte. Enhver Spejder vil bruge den til Sommerens Lejrbaal. Prisen er forbløffende lille: 30 Øre for et 64-sidet Hæfte med 42 Sange, 4 Raab og blanke Blade til Troppens specielle Sange.

Let us march and sing to- geth. er, From what ev. er clime we
 come Or what- ev. er kind of weather We have left be hind at home. Be it
 cold, with ice and - snow, my boys, Or heat, with tropic rain, Let us smile and whistle
 till we meet a - gain! For a Scout meets Scout as bro- ther, In what
 grow a league of na- tions That will
 re- ves place it be, And sa- lu- ting one an- oth. er, As a task as they are
 cause all war to cease, And to fu- ture gen. er. a- tions Bring the fruits of hap- py
 free And are not the slaves of ty- rants, But will men our what is true, As their
 peace, Then those men will be the leaders Who have courage to do right, And old
 Chief has shown each one the way, to do So will... Let us
 wrong the on- ly foes we have to fight...
 march and sing to - geth. er, From what ev. er clime we come, And what- ev. er kind of
 weather We have left be hind at home, Be it cold, with ice and snow, my boys, Or
 heat, with tropic rain, Let us smile and whistle till we meet a - gain!
 For we are brothers
 So come my gal- lant
 all, of what- ev. er de- gree, From Wild Cuts to No vers And
 lads, on the high way to tramp, Then in to the woodland And
 Scouts of the Sea, All the world's our play ground When we've a mind to
 there pitch our camp, Light a crack- ling fire And put a hun- ter's
 rum- Hail each hard ad - ven- ture Be- fore we trek for home, There! Then
 view, Sing while that's a - cook- ing, As En- ly Scouts can do-
 ma, my sea- ly dragons on a path up hill and rough, But on my
 serve it up with "prep- per" and be sure you've got a - rough, So on my
 bul- ly boys, we'll give 'em hot stuff! So, on, my bul- ly boys, we'll
 give 'em hot stuff!
 Let us march and sing to - geth. er, From what- ev. er clime we come Or what-
 ev. er kind of weather We have left be hind, at home. Be it cold, with ice and
 snow, my boys, Or heat, with tropic rain, Let us smile and whistle till we meet a - gain!

The international scout-song

Jamboreesangen

Oversættelseskonkurrence.

Til Jamboreen vil hosstaaende Sang blive sunget i tusindstemmigt Kor. Det er den internationale Jamboree-Sang. Første Gang lod den i »Olympia« under Jamboreen 1920, sunget af et 500 Mands Kor samlet blandt Londons Spejdere.

Vi udsætter nu en Præmie til den danske Spejder, der leverer os den bedste Oversættelse. Denne maa indsendes til Redaktionen senest 1. Aug., og den danske Tekst vil saa blive offentliggjort i Jamboree-Nummeret af Spejdernes Magasin.

Sven V. Knudsen:

Alverdens glade Dreng.

I Amerika.

J A, han kan, Sven Spejder!

Og det er en god Recept, han anvender:

Man tager en Ford-Bil, en godt udarbejdet Rejseplan, en Vilje til at ville se og lære, en stor Mængde Energi, anvender det hele paa den rette Maade, og kommer hjem efter en 14 Maaneders Tur Jorden rundt, ladet med Erfaringer og Indtryk, som nu fra Bogernes Sider kommer danske Dreng til Gode.

Vi har alle med Glæde læst: »Med Sven Spejder Jorden rundt«, og ikke mindre glad bliver man ved at læse 1. Bind af den store Serie (4 Bind ialt) om »Alverdens glade Dreng«.

Det er en fornøjelig Bog, og det er en indholdsrig Bog.

Vi er forelobig i Amerika, og her fører Sven Spejder os ind i alle Samfundslag. Vi følger Proletardrengens Liv i New-Yorks Gader, og vi kører i Bil til Skole med Millionær-Drengen fra Kalifornien, og ligegyldig hvem vi end færdes mellem paa Bogens Sider, saa har man Indtrykket af, at de Dreng, man er iblandt, er Dreng af Kød og Blod. Man ser dem træde lyslevende frem for sig.

Her er om amerikansk Drengklubliv, Spejderliv (maa jeg saa bede om det danske!), LejrLiv, Skoleliv, SportsLiv, — kort sagt om alt, hvad der rorer en Dreng, og alt er det lige interessant fortalt.

Et almindeligt Menneske vilde ikke se, hvad Dreng er, om han blev trukket gennem de største amerikanske Skoler, men Sven Spejder har opsøgt under Møje og Besvær de Skoler, hvor der var noget at se, og han har opnaaet Resultater, som ingen for ham har naaet.

Ja, jeg kan blive ved at tale om, hvor god den Bog er. Men jeg vil ikke.

Løb med det samme selv hen at faa den, at du kan have den samme-Fornøjelse ved at læse den, som jeg har haft.

Iøvrigt vil du inde i Bladet finde en Artikel om LejrLiv i Amerika. Den er fra »Alverdens glade Dreng«, og jeg haaber, den maa være en Mundstaa, der vil give dig Blod paa Tanden efter at faa fat i hele Bogen.

Gule Ulv.

GEORGE Tibbittz var ni Aar, da han første Gang blev sendt i Sommerlejr. Hans Fader var Bankier i Philadelphia. Som ganske lille havde han altid haft en Guvernante, der ogsaa passede ham, naar Familien var paa Sommerlandstedet. De sidste Aar havde han været med sin Moder ved et fornemt Badested, hvor han i de to Sommermaaneder havde haft en Huskærer, der dog ikke skulde læse Lektier med ham, men paa anden Maade underholde ham, mens hun nød Badestedets Glæder.

Men i Aar var han i Sommerlejr. Hans Moder havde været lidt betænkelig, men da hun ellers ikke plejede at tage sig personlig af ham, mente hun, at hun lige saa godt kunde betro ham til en Lejr, tilmed da den var kendt som en af de bedste og lededes af en Lærer, der var Kandidat fra Harvard Universitetet, hvor hendes Mand ogsaa havde studeret. Det var en ekstra Betyggelse. Og George maatte jo alligevel engang lære at klare sig paa egen Haand blandt andre. De 1800 Kr., Lejrpholdet i de to Maaneder kostede, spillede ingen Rolle.

Nu var han i Camp Monadnock.

Det havde været noget underligt, da han den første Morgen blev vækket af et skrattende Hornsignal og øjeblikkelig havde faaet en Pude i Hovedet, fordi han ikke straks var faret ud af Sengen og op til Vaskehuset. Men han mærkede snart, at de fem andre Drengene i Teltet i Virkeligheden var rare og var blevet endnu rare, fordi han ikke havde givet sig til at tude. Han var lige ved det.

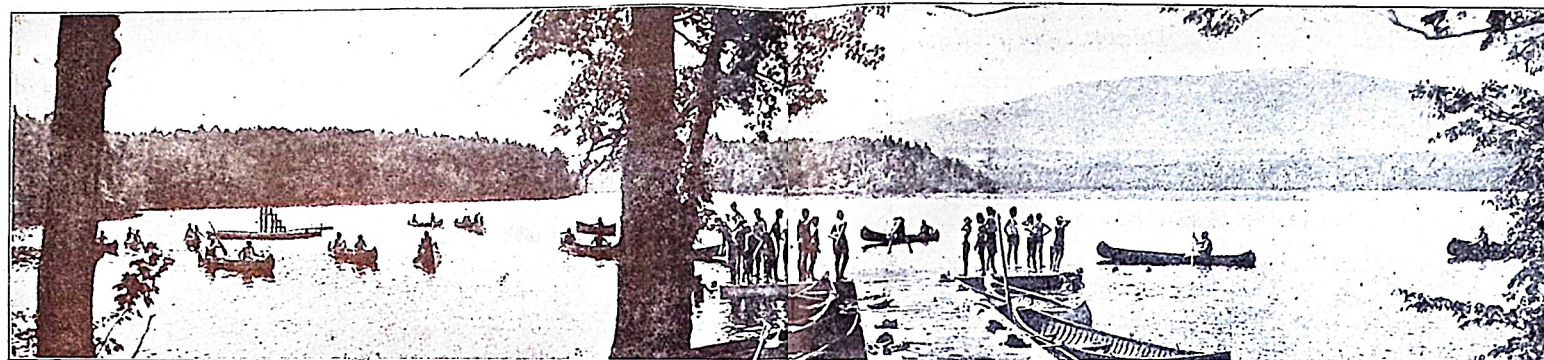
Ellers var han for Resten klar over, at han bare kunde holde sig til den Student, som var Teltholdsleder. Han var den rareste af dem allesammen. Det følte han, da han skulde rede sin Seng og gore Orden i sin Kuffert. Det havde han aldrig i sit Liv prøvet. Han var da ogsaa blevet for sent færdig. Men Kennard, Studenten, havde ikke skældt ham ud, men til sidst givet ham en Haandsrækning, saa at de begge naaede op til Lodgen, inden alle de andre satte sig til Bords. Det var første Gang, han ikke havde nogen til at opvarte sig, og saa tilmed et saa mærkeligt Sted.

Her fra Verandaen paa den store Bjælkebygning, Lejrens Blokhus, »Lodgen«, saa han gennem Moskitonet mellem de høje Granstammer ud over Søen og over til den tætte Skov paa den modsatte Bakkeskraaning, hvor der var saa uigennemtrængeligt, at man huggede sig frem med Økser. Det havde en af Drengene fortalt om Aftenen i Teltet. Gud véd, om der ogsaa var vilde Dyr? Af lutter Forundring var han lige ved at glemme at bøje Hovedet, da en af Lejrens seks Studenters bad Bordbønnen, inden de kløede løs paa Morgenmaden.

»En Portion til, George?« spurgte Kennard. Det var ment som en Venlighed.

Men Havregrøden sad ham endnu i Halsen af bare Befipelse over at sidde midt ude i en Skov i New Hampshire sammen med to fremmede Lærere, seks fremmede Studenter og fyrrer fremmede Drengene, og da den gamle Negerkok Lindsay stak sit venligt smilende sorte Hoved ud gennem Lemmen fra Køkkenet for at se, om de nye Drengene i Aar var værd at lave Mad til, fik han ikke megen Fidus til George.

En Maaned efter havde Lindsay genvundet Fidusen til

ham. Han spiste som en sulten Ulv. Han havde allerede taget to Kilo paa. De blev vejlet hver Uge. De konkurrerede dog ikke i Vægt som i Nabolejren, hvor de »fede« og de »magre« havde hver deres Bord, og det var en Ære at komme til »Fedebordet«.

Lejrens Leder og hans Medhjælper havde ogsaa efterhaanden mærket, at George var god nok. Signalering kunde Georges lille Hoved dog ikke rumme. Derimod var han blevet helt flink til Førstehjælp, han lagde allerede en Forbinding ganske pænt. Nede i Snedkerværkstedet var han ikke meget værd. Det kom mest af, at han i det hele taget var noget tomme-fingret.

Han havde stor Lyst til at lave en Stærkasse. Han havde faaet en usædvanlig Interesse for Dyr. Det skyldtes vist mest Kennard. Paa deres Smaaekspeditioner i Skovene var Kennard altid den ivrigste. Han havde en særlig Evne til at faa Drengene til at gøre Opdagelser. Mange af dem saa ikke et levende Dyr i Aarets ti andre Maaneder. George mente, at han aldrig havde set andre Fugle end stegte Kyllinger i Philadelphia, derfor var der mange Opdagelser at gøre baade af Fugle, Dyr og Planter. De tørrede Planterne, samlede Blade fra de forskellige Træer og klæbede dem ind i et Album med Navn ved. Insekterne samlede de til en fælles Lejrsamling. Fuglene kunde de kun lære Navnene paa og lave en Fortegnelse over.

George havde allerede set og

AMERIKANSKE DRENGE I LJR

af Sven VKnudsen.

Spejderliv i Amerika.

lært mange at kende. Mest morede det ham at jagttage Dyrenes Liv, og skønt det var første Gang, han saa de Dyr i levende Live, skildrede han det forbavsende godt. Han havde flere Gange ved Lejrbaalet Søndag Aften faaet første Præmie for sine Beretninger fra Skovekspeditionerne. Alle de andre var ogsaa kommet frem og havde fortalt, hvad de havde opdaget, men hans lagttagelser var meget skarpere end de andres. Det var maaske netop, fordi Dyrelivet var saa helt nyt for ham.

Mon hans Moder vilde have kendt ham igen, hvis hun havde set ham her paa Lejrpladsen tumle med Træstammer, Brændestabler og Kampesten eller feje og vaske Gulv i Lodgen? Vilde hun ikke have fortrudt, at hun havde sendt ham i Lejr, naar hun saa ham gøre almindelig Stuepigejerning, dække Bord, tage af Bordet og tørre op efter de andre.

Selv huskede han, med hvilken Skræk han den første Gang havde balanceret med en Stabel Tallerkener og følt sig som en Jonglør, inden han naaede de ti Skridt hen til Bordet. Nu gik han som en professionel Opvarter.

Meget havde forandret sig. Hjemme havde han altid lavet en Masse Vrovl, naar Guvernanten vilde se efter, om hans Øren var vaskede og hans Negle rene. Her skammede han sig, da han blev kasseret ved Renlighedssparaden og maatte komme igen og vise, at han nu var i Orden.

Det var i det hele taget, som

om der blev vendt op og ned paa mange Ting. Han huskede endnu, hvordan han en Dag ved Telteftersynet havde svaret Kennard, at han ikke var sat til at pille Papir op. Det var en andens Arbejde. Den Gang havde han ikke begrebet, at der er meget, man ikke er sat til, som man gør alligevel, fordi det vil gavne andre. Hans Telthold vilde faa daarligere Points i Orden, hvis han lod Papiret ligge. Han havde lært at samarbejde med andre, at være med paa et Hold. Det kendte han jo nok fra Fodbold, men der var Forskel paa Spil og Arbejde. Det havde han i hvert Fald troet før. Men nu mærkede han, at der ingen Forskel var.

»Han maa lære at omgaas andre Mennesker,« var en af de Ting, hans Moder havde sagt til Lejrlederen, da hun meldte ham til. »Og saa

skal de gøre ham til en rask Dreng.« Med en rask Dreng tænkte hun vist mest paa, at han skulde kunne spille Fodbold, Baseball og Tennis. Det var jo, hvad Mænd talte mest om, og hvad de syntes var rask.

Men der var mere end det.

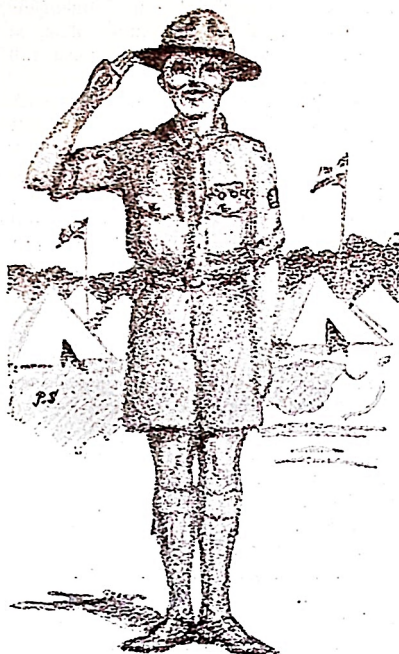
Det mente Lejrlederen i hver Fald, og det skulde Drengene prøve, selv om maaske nogle Forældre vilde være betænkelige. Han havde givet efter med Køjerne og lod dem ligge i Lejrsejle i Stedet for. Der var Forældre, som syntes, at det ogsaa var for dristigt at lade dem sove i Telte, og at de som i nogle Lejre skulde sove i Barakker. Men det syntes han var urimeligt. Enkelte vilde sandsynligvis ogsaa protestere mod hans Nature, men det kunde ikke nytte. De store skulde i hvert Fald prøve dem. De drog af Sted med en Rygsæk med Proviant, Regnfrakke, Underlag og et Tæppe og klarede sig i to Dage i Skoven. (De smaa overnattede dog ikke ude). De drog ud teltholdsvis og hemmeligt. Ingen vidste, hvor de forsvandt hen. Det opklarede først ved Lejrens Slutning, da Teltholdslederne robede Vejen gennem Skoven til deres Bivakpladser, hvor de havde bygget Hytter og Vindskærme. De laa begravet i Skovens inderste Dyb, saa skjult, at kun en meget skarpsindig Spørjæger vilde kunne opspore dem. Der havde de ved deres smaa Lejrbaal følt noget af det, de gamle Tiders Pelsjægere elskede: at de var Skovens frie og uafhængige Sønner.

Det var George for lille til.

Derimod var han ikke for lille til at være med i »Fiskekampen«. Alle Lejrdeltagerne blev delt i to Hold, som kæmpede om, hvem der en hel Dag fangede flest Fisk i Søen og Floderne. Det var spændende, for det første, fordi de Dagen efter ikke fik anden Middagsmad end de Fiske, de fangede, for det andet, fordi det tabende Parti maatte rense Fiskene til Sejrherrerne. Han følte sig som en Hvalfanger, da han trak sin første Ørred op. Hans Parti sejrede. Det havde 77 Fisk i alle Størrelser.

I Begyndelsen havde de andre allesammen syntes, at han var for lille til alting. Han kunde ikke naa op til Bordet i Bordtennis, han kunde heller ikke kaste langt nok, naar de spillede Quoits, det Spil, hvor de kastede Hestesko efter en Pind, og han kunde ikke engang naa op til Tørresnoren i Teltet. Han blev betragtet som en Baby, selv ved Maaltiderne, hvor det saa ud, som om han aldrig havde haandteret Kniv og Gaffel.

Det var nu helt glemt. Naar han satte sig til Bords, be-

Altmuligmandskonkurrence

I Forbindelse med Jamboree-Udstillingen arrangeres en Altmuligmandskonkurrence med nedenstaaende nærmere Bestemmelser.

Ved Valg af Opgave og Materiale: stilles frit.

Løsningerne maa senest den 8. August 1924 være indsendt til Udstillingens Kontor (Fabrikant Sechæbel, Gl. Kongevej 131, Kbh. V.).

Bedømmelsen vil tage Hensyn til, at Løsningens Idé og Udførelse staar i Forhold til de anvendte Materialers Oprindelse og Værdi (Fortegnelse herover medsendes hver Løsning).

Alle Spejdere kan deltage. Værdifulde Præmier udsættes.

Gennemsøg Pulterkammeret, kig i Brokkassen, kort sagt, brug kasserede Sager! Læg Hjernen i Blød.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer.

Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer »Dansk Arbejde«s Mærke.

Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

En
HAFNIA
ægte Maltøl
daglig

styrker
og bevarer
Sundheden

Levbrønder til det kgl. danske Hof.

?
HVORFOR
vil De ødelægge
Deres gode Støvler
med daarlig Skocreme,
naar De kan faa
"NUGGET"
Skocreme

ENE-FORHANDLERE:
SEIDELIN & STÆRK
SCT. ANNÆ PLADS 16
TLF. 14720 & PALÆ 3730

Baess

Acco
Skocreme

blanker
bedst.

Baess

GALLE & JESSEN
CHOKOLADER!

Gl. Numre af
Spejdernes Magasin
à 10 Øre sælges.
Nørregade 15 — København K.

hændig og beleven som alle de andre, spiste og snakkede net og utvungent og endda til sidst tørrede sig ordentligt om Munden i Papirservietterne, tænkte ingen mere paa Baby-George. Naar han ved Morgengymnastikken stod sidst og ved Paraden for Flaget længst nede, saa man nok, at han var lille. Men han holdt Trit med de andre og hilste Flaget med Honnor, lige saa kækt som den største. Ingen tænkte mere, at han var for lille, ikke engang under Søndagsgudstjenesten. Men den var heller ikke mere indviklet, end at selv den jævreste kunde følge den. De sang en Salme, og Lejrlederen bad en Bøn, hvor han blot sagde: »Kære Gud, vi takker dig for den gode Udflugt i Gaar og haaber, du stadig vil hjælpe os til at blive bedre. Vi takker dig, fordi vi lever herude i Naturen, næsten som vi lever sammen med dig, og haaber, vi maa have det godt Resten af Lejren«. Hvorefter der blev fortalt nogle eventyrlige Rejseoplevelser. Det var ikke andet, end at selv George kunde forstaa det.

Resten af Søndagen drev Drengene om. Der var ingen Øvelser. Men den Dag gik Snakken ivrigere end tidligere. Det store Samtaleemne var næste Uges Kamp mod Nabolejren. Den havde de hvert Aar, og de fik oftest Klø. I Aar havde de Chancer. De havde et Par Dreng, som havde været flere Aar i Lejren. De var hele Lejrens Trøst, ikke blot fordi de selv var glimrende Idrætsmænd, men fordi alle Drengene havde straalende Tillid til dem. De smaa Drenges Øjne lyste af Beundring, naar de saa paa Lang, og funklede af Begejstring, naar de fulgte Costikyan. Med de to i Spidsen maatte de sejre. Lejrledernes Tillid til dem var ikke mindre, navnlig fordi de to Dreng havde et ukueligt Humør.

Aftenen for Kampen samlede alle i Lodgens Bjælkehal. Paa Kaminen flammede et stort Baal, der sved i Ansigtterne paa alle i Kredsen. Der var en vis højtidelig Stemning, da Lejrens Leder gik frem og sagde, at der var et Par Ord at sige. Holdet for Kampen næste Dag. Først kom Scott, Studenten, der havde trænet dem i Baseball. Han roste Spillerne for deres flittige Træning. Han vidste, at det i Morgen vilde komme til at knibe, men denne Gang troede han, det nok skulde gaa. De skulde kæmpe til sidste Sekund. Den næste var Young, Svømmelæreren. Han talte ogsaa roligt og opmuntrende. Saa kom Machintosh. Man saa straks paa hans Ansigt, at hele hans Sjæl var optaget af Kampen. I glødende Vendinger tordnede han løs mod Drengene, fordi de allerede een Gang i Sommer havde ladet sig besejre af en Nabolejr, blot fordi de havde været lige gyldige og slappe. Men saadan var de, en Flok Tøse, der ikke havde Begreb skabt om, hvad det var at kæmpe, men faldt sammen, hvis blot Modstanderne var et Point forud. Med knyttede Næver og et Ansigt, der glødede af Energi, slyngede han de skarpeste Forhaanelser mod Drengene. George var helt betuttet, og da Machintosh med harmdirrende Stemme endte med at udslynge, at de var en Flok elendige Pjalte, hvis de tænkte paa andet end Kamp! Kamp! Kamp! var han helt bleg af Ophidselse. Deltagerne paa Kampholdet dukkede Hovederne. De var ogsaa blege, men de mandede sig dog trods Skyllen op til Lejrens Jubelraab for Kampen. Som

sidste Mand talte Lang, Anføreren for Holdet. Drengene kaldte ham selv frem. Han sagde blot, at han vidste, at alle vilde gøre deres yderste. Han kunde ikke have talt bedre. Ikke en af dem vilde svigte Lang.

Næste Dag var der et vældigt Lehen ved Søen. Hele Bredten vrimlede af Dreng. Nabolejren var kommet med hele sin Styrke. De vidste, at Tilskuerne næsten var lige saa afgørende for Kampen som Deltagerne. Paa et Par Bænke sad de voksne Lejrledere og fulgte alt med stor Spænding. Baadebroen var fyldt med Deltagerne og Dommerne. George var næsten den ivrigste af alle. Ved hvert flot Udspring jubelede han af Begejstring, og naar Dommerne forkyndte en Førsteplads til Monadnock, klang hans Stemme som en Trompet gennem Jubelraabene. Lejren samlede støt og langsomt Points sammen i Svømmekonkurrencerne og var allerede i Spidsen, da Turen kom til Kanoløbene. Hurtigløbet tabtes, Æren skulde redde i Forhindrengsløbet. De to Kanoer pilede hen over den blaa Flade. Nabolejren laa i Spidsen. Costikyan kunde aabenbart ikke klare sig. Modstanderen var ved Vendepunktet, væltede sin Kano og begyndte at klæde sig af i Vandet. Men nu var Costikyan der, snurrede rundt, og hurtigt som i et Glimt smøgede han Tojet af sig, rettede Kanoen op og gled indianersmidig over Stævnen op i Kanoen og strøg tilbage. Enstemmig Jubel drønedes over Søen, da han fløj over Maallinjen mange Meter foran sin Konkurrent. George var elleve af Begejstring.

Dagen endte med en overlegen Sejr i Baseball.

Om Aftenen ved Lejrbaalet var alle ude af sig selv af Glæde. Svøbt i Lagener dansede voksne og Dreng Krigsdans, og Skoven genlød af Sejrhyl. Nu dukkede ingen Hovederne. Lang var Dagens Helt, men ogsaa Machintosh fik sin Del af Æren. Endnu lod i Drengenes Øren hans æggende Sejrsraab: Kamp! Kamp! Kamp!

Den Nat drømte George om, hvad man kunde blive til, hvis man trænede. Han drømte om at bestaa baade Svømmeprøven og Kanoprøven, inden Lejren sluttede. Tænk, om han engang kunde komme til at kæmpe for Camp Monadnock, om han kunde blive som Lang.

Saa kom den store Opvisningsdag for alle Forældrene. Ingen kunde være stoltere end George, da han fra Baadebroen sprang paa Hovedet i Søen, og hans Moder sad paa Bredden og næppe troede sine egne Øjne. Men ogsaa hun var stolt. Hun gik med ham op til Lodgen, hvor hun fandt hans Blomstersamling, bladede gennem hans Fotografialbum med Lejrbilleder, som han selv havde taget og fremkaldt og kopieret. Han havde knapt anet, hvad et Fotografiapparat var, da han kom til Lejren. Hun sad nede i hans Telt og saa ham ordne sit Toj, som om han hele sit Liv havde været sin egen Barnepige.

Det var en anden George, end hun havde sendt af Sted til Lejren. Da han to Dage efter fra Kennards Skuldre saa ugenert som en Folketingsmand holdt en Tale for Camp Monadnock, inden hele Flokken i rigtigt Stadstøj paa en stor Lastbil trillede af Sted fra Lejren med deres Kufferter, mærkedes det tydeligere end før, at nu var Babyen helt forsvundet. George Tibbits var blevet en Dreng.

Ulveunger og Ulvehunger.

Det friske Spejderliv giver Appetit — ja, virkelig Ulvehunger til Tider, og en velfyldt Madpose er selvsagt Genstand for enhver rigtig Spejders største Interesse. Et vigtigt Led i Spejderlivets Lejrtilværelse er den daglige Tilberedning af den dejlige Mad til de længselsfuldt ventende hungerrige Ulveunger. Maven knurrer med passende Mellemrum, og de ulykkelige Iagtagere synes ikke, det kan gaa hurtigt nok med Tilberedningen. Til at bøde paa denne Tilstand bør enhver Spejder altid føre med sig et lille privat Lager af **fuldmodne Jamaica Bananer**. Blot med en eneste Banan stiller man let den foreløbige Sult, og desuden er denne Frugt saa overordentlig sund og letfordøjelig, at den ikke burde savnes ved noget Maaltid. En god Regel for vore Spejdere bør derfor være:

»Ingen Madpose uden Bananer!«

Sportsmænd

foretrækker altid

Fotografi-Apparater fra

Contessa-Nettel

Dansk Prospekt,
rigt illustreret, faas gratis i enhver god Foto-Forretning!

FORLANG

KONSERVES OG SAFTER

Ulvekonkurrencen, Juni.

Spejderkniven, udsat som Præmie for Engblommen, blev vundet af Erik Beierholm, Assens. En Bog bliver tildelt Svend Andersen, Køge, som 2. Præmie; for det første fordi han er den eneste foruden Erik, der har indsendt den rigtige Blomst (alle de andre var Engkabelejer), for det andet for den udmærkede Maade, hvorpaa han havde sørget for Blomsternes Indpakning. De kom fudstændig friske og uskadte til København. Erik havde presset en nydelig Buket.

Ulve-Jamboreen.

I maa *alle* sørge for at komme med til Jamboreen. Hver Deltager faar et Jamboreemærke, og naar I en Gang er gamle, hvidskæggede Gubber, vil det være en af de Ting, I er mest stolte af at vise jeres Børnebørn, fordi det betyder, at I var med til noget virkelig stort og morsomt, noget I aldrig glemmer.

Gør jert Bedste!!!

Den gamle Ulv.

Haukeli

SELSKABS-CHOCOLADE

koges med skummet Mælk.

Derved faar man den bedste Drik, og sparer
25 Øre pr. Plade eller 2 Kr. pr. Kilo.

Uhørt billigt

Rullefilm-Kamera 6×9 i Præcisionsudførelse
med Læderbælg og Læderbetræk Aplanat f: 8.

Kr. 35,00

faas hos:

BRDR. HANSEN

Grundlagt 1875. **Blaagaardsgade 2 A.** Telef. Cfr. 4253.

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE-SELSKAB •
CLICHÉER AF ENHVER ART
FREDERIKSBORGGADE
TELEFON: * 5 * BYEN 7750.

Indsend
små, korte
Meddelelser
om Troppens
Liv
til Redaktionen
Korpskontoret,
København K.

Fra Divisionerne.

Alle Troppene har for længe siden overstaaet Lejrportens Børnesygdomme; men de er naturligvis ikke alle derfor lige vidt fremskredne. Roskilde, Køge og Vordingborg er de dygtigste, men Roskilde dog Nr. 1 med sine gennemtrænede Spejdere. Køges Stente over Hegnet og Roskildes improviserede Spisebord var begge ud over de alm. Lejrfinesser.

I Konkurrencen i Spejderfærdigheder løb Vordingborg af med Sejren; i Turn out derimod Køge; Sange og Raab vandedes af Roskilde, mens Køge sagde Sparto til alle andre ved Opvisninger med sine »Udenlandske Jamboreedeltagere«. (Se Billedet).*)

alvorlig. Diskussionen gjaldt: »Hvad er Roversport?« Den samlede Roverturnering blev vundet af Køge-Rovere med 1½ Points mere end Roskilde Rovers.

Tropsturneringens Kamp om Rævehalen staar altid i Sydsjælland mellem Køge og Roskilde. Den var denne Gang haardere end nogensinde, idet Forskellen i samlede Points for de to Troppe kun var 2 Points, saaledes at Køge havde 113 og Roskilde 111 Points. Vordingborg Trop havde 108 Points.

2. Pinsedags Eftermiddag ved 3-Tiden samledes Turneringens 200 Spejdere til Præmieuddeling, og efter den sluttede Stævnet.

Nørrejske Division's Foraarsturnering.

Paa Bånegårdsplassen samledes i Gaar Morges de 100—150 Spejdere af norrøyske Division, der i Storebededagsferien holder Turnering her i Byen. Efter en Parade, hvorunder Turneringens Præsident, Restauratør Fonseca, der er Formand for Kolonneraadet, havde budt Gæsterne velkommen til Aalborg, marscherede Spejderne gennem Byen til »den lille Grusgrav« nedenfor Skydepavillonen, hvor Turneringspladsen findes. Da Flaget under Honnor var gaaet til Tops, tog de raske Drengene fat paa Opgaverne der i Formiddagstimerne gjaldt Spejderidræt.

Om Eftermiddagen fortsattes med fri Idræt. Medens dette stod paa, begyndte

*) Disse ses paa Billedet, der er 3 »Neger«, 4 »Skotter«, 4 »Tyrkere«, 4 »Kinesere« og endelig 4 »Danskere«.

I. Kolding Trop.

Troppen, hvis Styrke nu er oppe paa 45 Spejdere, Rovers og Førere, har siden den 25. Maj ligget stille, grundet paa Eksamenslæsning. — Den 14. Juni skal vi hjælpe med Salget af Valdemarsdagens Flag, og den 13. Juli rykker vi i Sommerlejr ved Skamlingsbanke Strand. — 2 af Troppens Patr. skal derefter paa Vandrelær med Afslutning i København under Jamboreen. — 14 af Troppens Spejdere deltog i 1. Middelfarts Pinselejr paa Fæno. — Troppen har begyndt Udsendelse af et trykt Tropsblad »Folketungen«, som ved en Spejderfaders Velvilje fremstilles uhyre billigt. — En Del af Troppens Førere gennemgaar p. t. et Fægtekursus, medens enkelte Rovers helliger sig Espe-ranto.

Sydsjællands Division.

Der er altid Festlighed og Spænding over Sydsjællands Division, naar den Pinsemorgen hejser Dannebrog paa den store Lejrflagstang for dermed at aabne det traditionelle Pinsestævne, der i Aar blev holdt ved Højstrup paa Stevns.

Allerede Pinselordags Formiddag startedes en Patrulje fra hver Trop til Patruljevandring. De enkelte Patruljer lagde Ruten, der i Forvejen var opgivet til Dommerne, fra deres egen By til Vemmetofte, hvor der overnattedes, og Pinsemorgen gik Turen videre til Højstrup. Det var i denne Konkurrence Dagbøgerne og Lejren ved Vemmetofte, der særlig talte.

Roverlejren var denne Gang skilt ud fra Spejderlejren. Mens Spejderne havde deres Lejr paa Engen, havde Roverne deres Skovmandslejr en halv km borte derfra. Søndag Aften havde Roverne deres egen Lejrbaal; det saa malerisk ud inde i Skoven under de høje Træer, og Stemningen var saaledes, som unge Mennesker ønsker den: fri, kammeratlig, rolig og ved denne Lejlighed

SPEJDER-DEPOTET

Officielt Depot for Det danske Spejderkorps

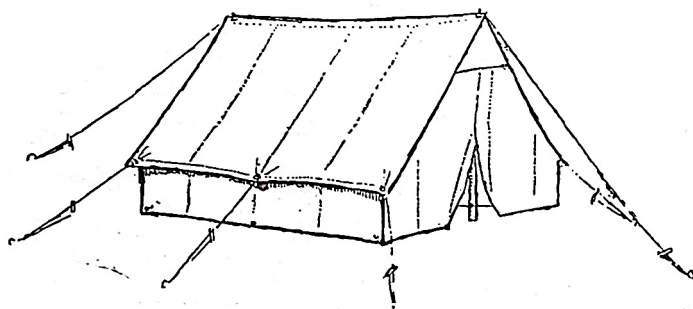
TELEFONER: 3186 - 11233
Omstilling til alle Afd.

STUDIESTRAEDE 30-34

KØBENHAVN K.

Priserne paa Bluser, Benklæder, Strømper ere nedsatte.

Den ny Prisliste tilsendes gratis.

VANDRETEL

Vandtæt — meget let.

Længde 200 cm. — Bredde 150 cm.

Højde 130 cm. — Sidevæg 50 cm.

Pris med alt Tilbehør Kr. 58,00.

Lejrtornisteren

med meget brede Remme Kr. 6,50.

Regnen at pøse ned, men ikke desto mindre sluttede Divisionen Dagen med en rask Marsch ad Byens Gader.

Spejderne havde Lørdag en udmærket Divisionsovelse. Lørdag Aften samledes man til Fest paa Skydepavillonen.

Søndag forefaldt Turneringens vigtigste Opgave, Orienteringsløbet, der strakte sig over en halv Snes Kilometer ad Hobrovej og i en Halvcirkel mod Hasselris over Skovbakken til Kildepavillonen. Her sejrede 1. Urban Trop, medens Hjørring blev Nr. 2 og Frederikshavn Nr. 3.

Efter en rask Marsch gennem Strøget fandt Præmieuddelingen Sted ved en Parade paa den lille Eksercerplads i Søndags Eftermiddags. Turneringens Overdommer, Læge Viggo Pors, foretog Uddelingen af Præmierne. Førsteprisen, den ved enhver Turnering saa stærkt eftertragtede Rævehale, blev vundet af Urban-kolonnen. Resultatet ser iøvrigt saaledes ud:

Spejderidræt: 1. Urban 78 Pts., Frederikshavn 77½ Pts., Hjørring 74½ Pts.

Fri Idræt: Hjørring 87½ Pts., 1. Urban 82½ Pts., Frederikshavn 67 Pts.

I Orienteringsløbet havde 1. Urban 100 Pts., Hjørring 83 Pts. og Frederikshavn 73 Pts.

En Ekstrapræmie, der var udsat af Turneringens Præsident, Hr. Fonseca, for »good turn«, blev vundet af 2. Urban.

Efter dette fine Resultat kunde Urban-Spejderne med Tilfredshed og Stolt-hed se tilbage paa Foraarsturneringen — saa meget mere som Konkurrencen denne Gang var mere følelig, end den plejer at være.

Lillebælt-Kolonnen

Kolonnen afholdt den 29. Maj Fører-møde i Middelfart. Der var mødt Re-præsentanter fra 1. Fredericia, 1. Kol-ding, 1. Vejle og 1. Middelfart.

Paa Mødet blev en af Kolonnechefen udarbejdet Kritik af Kolonnens For-aarsturnering gennemgaaet. Efter Gen-nemgangen blev Kritikken, der maskin-skreven var mangfoldiggjort, uddelt med 10 Eksemplarer til hver Trop, saa-ledes at alle Kolonnens Patr.-Førere, Assistenten, Tropsførere og Tropsraads-

medlemmer kunde faa et Eksemplar hver. Af Dagsordenens øvrige Punkter kan nævnes, at Middelfart Troppen, der jo administrativt er underlagt Fyens Di-divisionen, optages i Tilknytning til Ko-lonnen. Endvidere vedtoges det umid-delbart efter Sommerferiens Ophør at afholde et Instruktionskursus for Ko-lonnens Patr.-Førere og opefter i Kol-ding. — Udenfor Dagsordenen meddelte Kolonnechefen, at Tropsfører K. Peter-sen, Vejle, grundet paa Bortrejse, var fratraadt Ledelsen, og at denne derefter var overtaget af eksam. pharm. Per Asmussen, samt at Foraarsturneringens Regnskab, der balancerede med godt 375 Kr., var afsluttet uden Underskud.

Den lille.

Sorøtroppen

kan ikke melde om Sejre ved Divisions-turneringer eller i større Terrænlege. Foraaret er gaaet med nogle Kolonne-sammenkomster og Øvelser i det stille. Men den senere Tid har bragt nogle Re-sultater som maaske kan have lidt In-teresse. Det bemærkes, at Troppen for-uden en Roverspatulje, som her ikke

(Fortsættes Side 24).

Spejderbogen.

I Anmeldelsen i Juni-nummeret af »Spejdernes Magasin« stod der: Maaske har nogle noget at indvende paa enkelte punkter. Paa et enkelt punkt er der i hvert tilfælde noget at indvende, nemlig ved afsnittet: Gymnastiske øvelser og hensigten med disse.

Forf. begynder meget rigtigt med at paapege, at sundheden ikke sidder i lemmernes muskler, men i de vitale organer. »Hemmeligheden«, siger han, »ved at holde sig sund og rask, er at holde sit blod rent og kraftigt«, her burde have været tilføjet: Og dette sker ved at holde sine udskillelsesorganer i orden (Lunger, nyrer, fordøjelsesorganer og hud).

Hudplejen, som ellers behandles stedmoderligt, har Forf. det rette Blik for, idet han anbefaler at vadske sig hver dag over hele kroppen.

Hvad fordøjelsesorganerne angaar, anbefaler Forf. at øve kropvridninger (udmærket, de er, rigtigt udførte, langt bedre end amerikansk olie) og at sørge for daglig afføring. Det er ikke sikkert at afføring een gang daglig er nok, den skal være rettidig.

Alt dette var kun smaatting, men ved aandedrættet gør Forf. sig skyldig i to meget grove fejl. For det første siger han, at man skal aande ud igennem munden.

Dette er rystende forkert, idet det bevirker, at næsens og svælgets slimhinde bliver tør og kold og derved taber evnen til at udføre de funktioner, den af naturen er bestemt til.

Aander man derimod ud igennem næsen, vil den varme og fugtige luft, der kommer fra lungerne, alter opvarme og fugte de nævnte slimhinder, hvorved de stadig holdes fuldt funktionsdygtige.

Den anden grove fejl er, at Forf. forreskriver en pause mellem ind- og ud-aanding (se øvelse nr. 3 og paa s. 274). Det vil simpelthen være en fysiologisk forbrydelse. Der maa tværtimod aldrig være den mindste pause mellem ind- og ud-aanding, luften skal være i stadig bevægelse indad eller udad. At holde vejret vil have akkurat den samme virkning paa de elastiske lungeblærer, som det vilde have paa en elastik, om man trak den ud og holdt den ude et stykke

*) Se: I. P. Jespersen: Muller-Øvelser S. 30.

**) Se: I. P. Müller: Mit Aandedrætssystem S. 27 og I. P. Jespersen: Muller-Øvelser S. 27.

tid, før den fik lov til at trække sig sammen, den vilde efterhaanden miste sin elasticitet (Lungemfysem); faar den derimod lov til at trække sig sammen med det samme, vil den kunne holde i lang tid.

Som »lege, der gør stærk«, anbefaler Forf. et par øvelser, der »faar hjertet til at banke hæftigt« og »navnlig udvikler hjertets muskler«. At hjertet banker hæftigt, vil, da hjertet har tendens til at slaa 4 gange pr. aandedræt, sige, at luftskiftet ikke svarer til legemets aandedrætstrang: Er for ringe i forhold til dette. Dette er selvsagt meget usundt, hvorfor det bør undgaas, enten derved at legene faar en anden karakter, eller ved at aandedrættet anlægges saaledes, at legemets aandedrætstrang til enhver tid tilfredsstilles.

Selve systemet udføres under ca. 70 aandedræt i ca. 10 minutter, det giver 7 Aandedræt pr. minut; det staar ikke i noget rimeligt forhold til en drengs eller et utrænnet voksent menneskes lungekapacitet; 12—14 vilde passe bedre.

De 10 minutter, dette system af aandedrætsøvelser tager, er lige saa lang tid som I. P. Müllers system for daglig legemspleje, der bestaar af følgende 3 ting: Aandedrætsgymnastik, koldtandsbehandling og selvmassage (frottering), og hvor øvelserne er dannede ud fra de i det daglige arbejde og idrætten hyppigst forekommende bevægelser, og som er resultatet af et helt livs erfaringer som idrætsudøver og vejleder i personlig hygiejne, og som anbefales af mange af vore og en mængde udenlandske læger.

Hovedprincippet i I. P. Müllers øvelser er at lære eleven at gennemføre et roligt, regelmæssigt aandedræt under enhver form for bevægelse, ligegyldigt om denne er hurtig eller langsom.

Forf. standser her paa halvvejen, idet han vil lære eleven at aande rigtigt under rolige, langsomme bevægelser (en bevægelse paa ind- og en paa ud-aanding). Forf. skriver oven i købet, at bevægelserne alle skal udføres saa langsomt som muligt. Dette er forkert, bl. a. fordi det vil skade hjertet; bevægelsen maa ikke forhale aandedrættet, men skal rette sig efter aandedrættet.

Desuden mangler Forf.'s system ganske hurtige øvelser (flere bevægelser paa hvert aandedræt). Disse øvelser er særlig gavnlige for spejdere og idrætsmænd, idet de lærer disse at aande ro-

(Fortsættes Side 24).

N. THORSØE-OLSEN
BOGTRYKKERI
HENRIK-STUTTGØVE-VEJ 2
TEL. KØBENH. 6320

Leverandør til
Bedste Kilde

Københavns
for Tryksager

Bedst og
billigst
er

Richoko

Chokolader

JENSEN & MØLLER

Forlang

Richardts

Dessert
Chokolade

Gunnar Thomassen's
Bureau
Sct. Hans Torv 3
København N. Tlf. Nora 1308

Maskinskrivning.
Duplikering.

Tegnede Forsider til Programmer
etc. (uden Udgift til Cliché).

LOBUS

A • D • A

SPISECHOKOLADE
1 PLADER A 50 ØRE

BFAAS OVERALT

Nu ved jeg først, hvad det han kørte
er at køre Motorcykle.

den danske

Nimbus

Enhver Spejder bør fotografere!

KAMERAS i stort Udvalg og til alle Priser.

ALT FOTO TILBEHØR

FREMKALDELSE,

Kopiering og Forstørrelser udføres hurtigt og smukt.

Budtz Müllers Eftf.

Bredgade 29. . København K.

Filial: Odense, Vestergade 80, Aarhus, Søndergade 20.

Tag et
Fotografi - Apparat
med paa

Udflugterne, faas fra 9 Kr.

Films fremkaldes og kopieres.

Expedition

français, english, deutsch.

Forlang Prislister. Telefon 10.707.

A. Enna. Vimmelskaffet 47.

CAMERAS
KODAK AGFA GOERZ Films
Fremkaldelse Entwicklung Developing
Kopiering Kopierung Printing
MAGASIN
FOTO FONO
St. Kongensg. 32 Falkoneralle 53
DEUTSCH - ENGLISH - FRANÇAIS

De bedste Resultater

faar De, naar vi frem-
kalder og kopierer
Deres Film og Plader

FOTO-MAGASINET A/S
BLOCH, ROULUND OG SPERLING
Frederiksborggade 7, ved Norrevold,
Telefon 3410.

Strandvej 189, Hellerup Afdeling,
Telefon Helrup 1634.

SPEJDERNES

Hvem ønsker ikke et Fotografiapparat.

HVIS man har et, ønsker man sig et andet. Du har sikkert mange Gange staaet udenfor en Fotografibutik og set paa alle de Apparater, der stod derinde — hvilket skulde du ønske dig. Vi vil nu se lidt paa, hvilke Fordele og Fejl, der kan være ved de forskellige Systemer paa Apparater.

Kassekamera eller Klapkamera.

Det første Spørgsmaal er, om det skal være et Kasseapparat eller et Klapapparat. Et Klapkamera vil sige et Apparat, hvor Rummet mellem Linsen og Pladen omgives af en Læderbælg, som kan skydes sammen, hvorefter Apparatet kan lukkes til et Format, der er meget mindre end et Kasseapparat af tilsvarende Slags. Klapapparatet har altsaa den Fordel, at det ikke fylder ret meget. Men Kasseapparatet har følgende Fordele: det er altid parat til Brugen uden at skulle slaas ud, det er solidt (Klapkameraet kan blive utæt i Bælgen og gaa i Stykker i Laasemekanismen), det er billigst.

Plader eller Film.

Film har først og fremmest den Fordel for Plader, at de er meget lettere, hvad der kan være en stor Fordel, naar man er paa Tur. Derimod er Pladerne billigere, men til Gengæld skal man have Kassetter til dem, og det bliver jo let kostbart, hvis man skal have mange af dem, hvad der f. Eks. er nødvendigt, naar man er paa en længere Tur, hvor man vil tage mange Billeder uden at have Lejlighed til at skifte Pladerne i Kassetterne. Plader kan faas i større Udvalg end Film; det er en Fordel, hvis man vil anvende Apparatet til kunstneriske Optagelser, Reproduktion o. l. Pladerne har den Ulempe, at de skal lægges i Kassetter i Morkekammer. Rullefilm fylder saa lidt som vel muligt, men der er den Ulempe ved dem, at man skal have taget hele Rullen (6 eller 12 Billeder) før man kan fremkalde.

Til Planfilm anvendes samme Slags Apparater som til Plader, blot med en særlig Kasse, som ikke er helt billig. Planfilm kan fremkaldes enkeltvis, og man kan lægge nye Film i Kassetten uden Morkekammer.

Et stort eller et lille Apparat.

Fordelen ved et stort Apparat er naturligvis, at det giver store Billeder, hvorpaa Personer f. Eks. bliver lettere at kende, og Perspektivet bliver bedre. Et lille Apparat har til Gengæld mange Fordele. Først og fremmest er det billigere, og Billederne bliver ligeledes billigere. Det man sparer herved, kan man saa ofre paa at faa de virkelig gode Billeder forstørret.

En lille Fejl i Afstandsindstillingen har mindre at sige ved et lille Apparat end ved et stort. Endelig er et lille Apparat jo lettere at transportere.

Et dyrt eller et billigt Apparat.

Der findes Kameraer, der koster ca. 10 Kr., og der findes Kameraer til 1000 Kr. og mere. Skal man nu plage sine Forældre for et dyrt Apparat, eller kan man nøjes med et billigere og dog faa noget ud af det? — Man kunde mene, at jo mere et Apparat koster, desto bedre er de Billeder, der

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34.
Elegant Udførelse. Telefon 8050 Rimelige Priser.

FOTOSIDER.

tages med det. Jo, det er maaske ogsaa i Hovedsagen rigtigt under Forudsætning af, at man indstiller Apparatet rigtigt, men det er netop det, der er vanskeligt. Hvis en Begynder faar et dyrt Apparat, vil han sandsynligvis slet ikke kunde behandle det rigtigt, og han vil faa meget daarligere Billeder end den Begynder, der faar et billigt.

Og hvis du saa fik et dyrt Apparat, tror du saa ikke din Moder vilde sige: »Det dyre Apparat maa du virkelig ikke tage med ud paa Spejdetur, saa slaar du det bare i Stykker.« Og hvad Fornøjelse har du saa af det.

En Spejder skal ønske sig et billigt og simpelt, men solidt Apparat. (Det behøver jo ikke absolut at være det allerbilligste.) Det staar han sig bedst ved.

Baden-Powell fortsat fra Side 9.

Han spillede ogsaa Cricket og Tennis, men naaede ikke op i Kampholdene her; derimod repræsenterede han sin Skole to Gange ved Kapskydningen ved Wimbledon og blev i Lobet af halvandet Aar Sergent i Skolens Riffelkorps.

Da hans Husforstander, Hr. Girdlestone, søgte at oprette et Skoleorkester, hjalp Baden-Powell ham med usvækket Interesse; han spillede Violin særdeles godt, og ofte fandt man ham i Skolens Musikværelse uden Sko og Strømper oppe paa en høj Stol, hvor han yderst alvorlig prøvede at spille Klaver med sine ti Tæer. Naar andre Instrumenter tabte noget af deres Interesse for ham, søgte han at lokke skønne Toner fra en Mundharpe eller Ocarina.

Ogsaa af Skolens Sangkor var han Medlem; han skrev regelmæssigt i Skolebladet og var Forstekraft ved Skolens »dramatiske« Forestillinger. En Kritiker skriver om ham, da han som femtenaarig spillede i Stykket »Til Forældre og Værger«: R. S. S. Baden-Powell var fuld af Livskraft og Ondskab som Bob Nettles. — Dette lyder meget troværdigt, naar man faar at vide, at Bobs Rolle bestod i at anbringe Skomagerbeg paa Lærernes Bag.

Ved en Skoleaftenunderholdning hændte det, at en af de optrædende uventet sendte Afbud i sidste Øjeblik. »Drengene begynder at blive utaalmodige ved den lange Ventetid,« henvendte Rektor Haig-Brown sig til Baden-Powell, som sad ved Siden af ham. »Bi maa gøre noget. Kan du ikke udfylde Pausen?« Baden-Powell sagde jo og skyndte sig op paa Scenen, hvor han fortalte om sine Skoleoplevelser. Heldigvis var Fransklereren ikke til Stede, for det var ham, han efterlignede i en Fransktime saa fuldstændigt, at Drengene var ved at do af Latter.

Baden-Powell blev udskreven af Charterhouse i April 1876. Det var allerede bestemt, at han skulde indtræde i Hæren efter et Par Aars Ophold paa Oxford Universitet. Men i Juli afholdtes en Eksamen, der var tilgængelig for alle, og som gav direkte Officersuddannelse i Hæren. Uden særlig Forberedelse besluttede Baden-Powell at melde sig og forbyvtede ikke blot sig selv, men alle andre ved at blive Nummer fem af over syv Hundrede Kandidater. Det var et udmærket Bevis for hans Arbejde paa Charterhouse, da man maa huske, at mange af Deltagerne var manuducerede op til denne Eksamen. I September fik han sin Udnævnelse som Sekondløjtnant ved det 13. Husarregiment og sejlede straks til Indien for at melde sig ved Regimentet.

3 Foto=Forretninger

Belgisk Import Comp.,

21 Nørrevoldgade 21
ved Nørreport 21

„Bico“,

„Foto“,

111 Gl. Kongevej 111 78 Østerbrogade 78
overfor Ørstedsv. ved Trianglen

Special Ateller for alt Amatør-Arbejde

AUGUST BANG

FOTOFORRETNING

VESTERBROGADE 60

TELEFON 2552 - 13403

Fremkalder Film og Plader

kopierer og forstørrer Billeder

hurtigst — bedst — billigst

Eget Ateller

Eget Ateller

Et Spejderkamera

koster kun 13 Kr.

hos

B. OKHOLM

Fotografisk Specialforretning

Vesterbrogade 61 Telefon Vester 305 y

Spejdernes Fotohandler

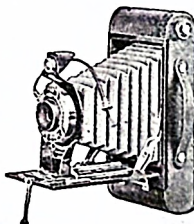
Nørrebrogade 170 Taga 71 y

St. Stefans Fotomagasin

Bedste Varer

Bedste Vejledning

Bedste Garanti

Rammefabriken**Slagelsegade 3**

Telefon Øbro 413 x

*Foto Rammer og Indramning.**Foto Artikler. - Fremkaldelse og Kopi.***FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV**

FÆLLEDVEJ 9

TELEFON 3709

ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRELSER

HVERDAGE 9-6

SØNDAGE 10-4

Nørrebro fotografiske Magasin

Nørrebrogade 30

ARTHUR MEYER

Telefon C. 14781

Kodak, Ernemann, Ica og Goerz Kameraer

samt største Udvalg af alle fotografiske Artikler

FOTO-ARTIKLER*Enhver Spejder bør have
et Kamera.**Største Udvalg. Gratis Vejledning.***A. LYKKEBERG**

Østergade 37. Telf. 10769

Foto-**Tilbehør og Kamera
i stort Udvalg.****Amagers fotograf. Specialforr.**

(Max Grohshenning.)

Amagerbrogade 15.

København.

GEORGE MATHIEU**FOTOGRAFISK ATELIER**

Chr. d. IX Gade 10.

Hj. af Gothersgade.

forhen Hoffotograf Sonne's Ateller.

1. Kl. Arbejde. 20 pCt. til Spejderne.**FOTO-EXPERTEN**

VESTERBROGADE 64 A

udfører alt Amatørarbejde.

Rimelige Priser. 1. Kl. Arbejde.

Foreningens Medlemmer 10 % Rabat.

TELEFON: VESTER 2187 y.

Fotograferer De?*Lad mig da fremkalde
og kopiere Deres Film
og Plader***K. STORM-PETERSEN**

(Fotografisk Specialhdl.)

Nørrevold 64. Telf. B. 3619

**Amatørfotografens
Magasin**

Emil O. Rønnow

Jægersborg Allé 28

Tlf. Ordrup 1419

Spejdernes

kommer i Betragtning, har 41 Spejdere. Jeg kopierer Dagbogen: 11. Maj: 5 bestod Proven i Signalering. 16. Maj: 8 Mils Cykleturen tilendebragtes af 4 Spejdere. 18. Maj: Tre Spejdere gik 4 Mil i ukendt Terrain. 25. Maj: 7 Spejdere gik 45 km paa normal Tid. 3 Spejdere bestod Signaleringsproven. Samme Dag og ligeledes 28. og 29. Maj bestodes en Række Prøver til 2. Klasse.

1. Juni: 6 Spejdere gik 45 km. 2. Juni erklæredes ved en afsluttende Prøve 10 Spejdere for Samariter. 3. Juni og 4. Juni blev to Spejdere udnævnte til Spejdere af 1ste Klasse. 8. Juni gik 3 Spejdere, den ene lige fyldt 12 Aar, 60 km paa 12¼ Time.

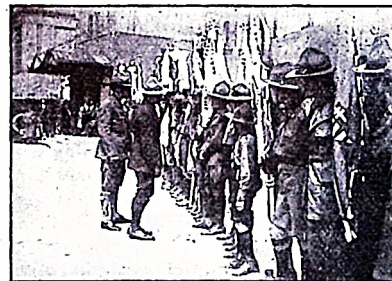
Lidt bestiller vi dog altsaa.

Lauritzen,

Tropsfører for Sorø, Høng og Ruds Vedby.

Ny om Spejderne i Ungarn.

Den ungarske Spejderbevægelse gaar stærkt fremad. For kort Tid siden afholdtes den første Fører-Instruktionslejr, og Spejderchefen, Grev Khuen Héderváry havde stillet sine Grunde til Raadighed. Dr. F. M. de Wohuar, D. C. C., var Lejrchef.

Den 27. April var der stort Spejderstævne i Budapest's største Teater, hvor Regenten og Erkehertugerne Joseph og Albrecht var kommet til Stede.

Korrespondance.

Hvis der er en engelskskrivende Spejder, der ønsker at korrespondere med en udenlandsk »scout«, vil

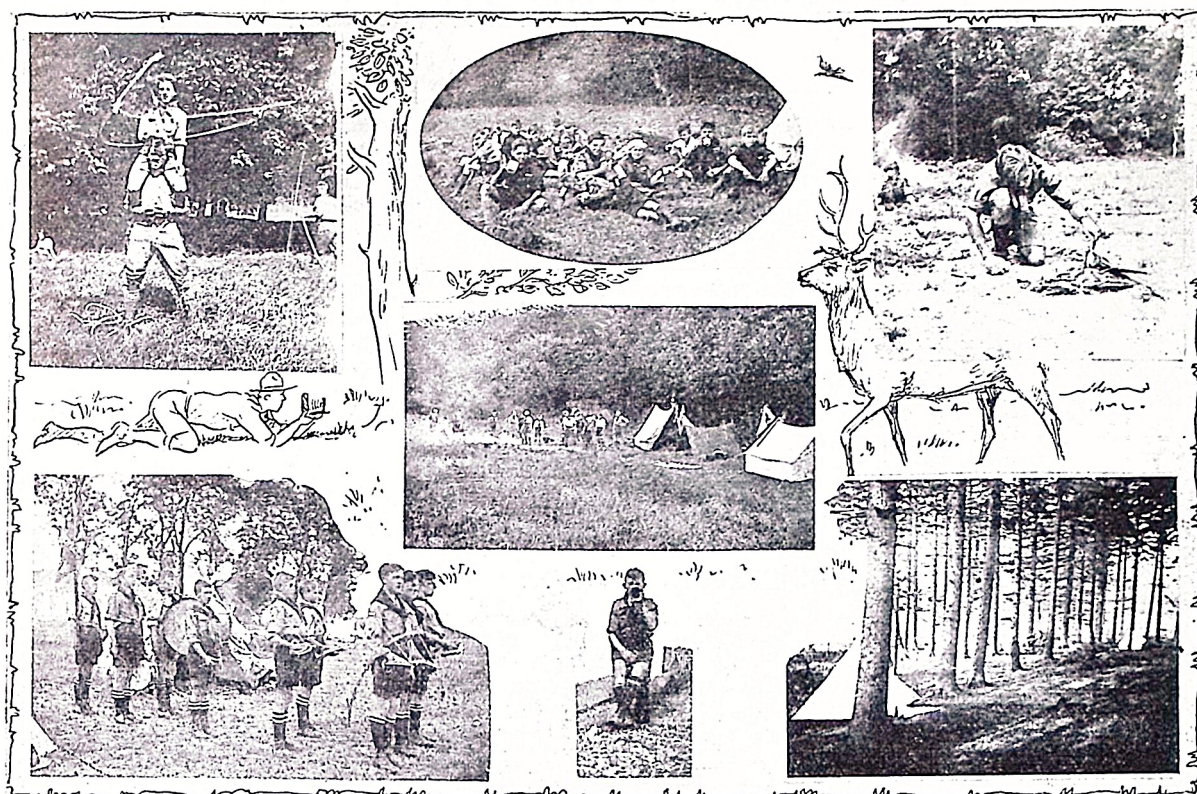
James Amos Cofic, A. S. M.,

c/o Edward A. Wilson,

G. P. O.,

Accra 26, S. 24,

være glad ved at komme i Forbindelse med en Dansker.

Capo

Gaslyspapir giver
smukke Billeder

Til svage Film anbefales

Kontrast Capo

Til normale Film anbefales

*normalt eller
Special Capo*

Enefabrikanter:

CARL POULSEN & SØNNER
KØBENHAVN — VALBY

Agfa
det
gode, gamle
Fotomærke

ET RIM
 En rigtig Spejder med
 godt Humør
IRMA Margarine paa
 Maden smør.

*Naar De udtrykkeligt
 forlanger*

Chesebrough's Vaseline
 (Udtales Tjehsbrøst)

faar De det originale Produkt,
 for hvilket Betegnelsen
 "Vaseline" oprindeligt blev givet
 Alle andre er Efterligninger og kan
 være skadelige.

Chesebrough's Vaseline

faas kun i Original-Pakning:
 Kæsker, Tuber og Glas med
 dette Varemærke:

CHESEBROUGH MFG. CO.
 KØBENHAVNS AFDELING, AARHUSGADE 88

Cloëtta's
Chocolade
 faas overalt
 Fineste dansk Fabrikat

Knobkonkurrence.

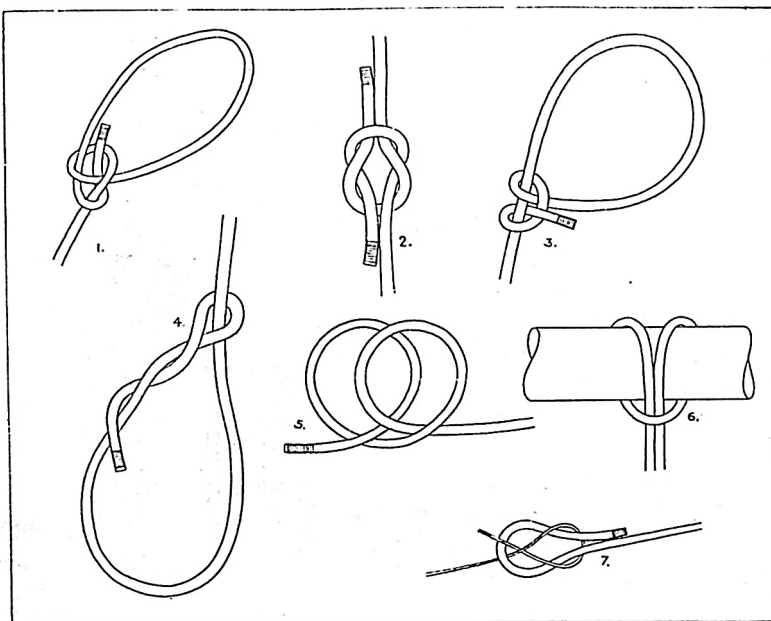
Det var glædeligt at se den Opmærksomhed, som vor Knobkonkurrence vakte, men det var sorgelig, at 93 % — tre og halvfems!!! — af de indsendte Løsninger var gale. Skam jer! Og giv jer til at træne i Knobene, saa I virkelig kan jeres Rekrutprøve.

Knobene var: 1 rigtigt Pælestik, 2 galt Raabaandsknob (Tyvestik: Tampene ligger til hver sin Side), 3 galt 2-enkelte Halvstik (Slyngestik om Langtov), 4 galt Tommerstik (Tampen vik-

let om den gale Del af Tovet), 5 galt dobbelt Halvstik (er kun to Bugter), 6 rigtigt Slyngestik, 6 galt Flagstik (to Fejl: a. Tampene ligger til hver sin Side, jfr. Tyvestik, b. det tykkeste Tov er lagt overkors).

Blandt de rigtige Løsninger blev ved Lodtrækning udtrukket: Arild Faurbye, Vestergade 104, Odense.

Spejderbogen er tilsendt Vinderen.
 De rigtige Knob ses nedenfor.

Husk!

HEINRICH & POULSENS

DETAIL-UDSALG FOR FOTOGRAFISKE ARTIKLER

HØJBRO PLADS NR. 6, 1ste SAL — KØBENVAVN K.

Stort Udvalg. — Kyndig Vejledning. — Hurtig Ekspedition.

KONDITOR

HENNING KLENZ — TORVEGADE 32 — AMAGER 4423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

BRINGER OVERALT I BYEN

Anmeldelser.

Sjælland
(Kraks Forlag).

Ved Planlæggelse af Vandrelejre har man hidtil savnet en Bog, der kunde give Oplysning om, hvad der paa Ru- tens forskellige Punkter var at se af historiske, naturhistoriske eller geolo- giske Ejendommeligheder. Trap har for været den eneste Kilde, men nu har Krak faaet den glimrende Idé at ud- give et saadant lille Værk over Sjæl- land. Der er ingen Tvivl om, at den vil blive modtaget med Glæde af alle Spej- derførere.

Sir Robert Baden-Powell
af E. Th. Bjørn.

Vi har nu faaet en dansk Biografi af Verdensspejderchefen, Spejderbevægelse- sens Stifter. Nu, da vi til Sommer skal se ham i levende Live, vil det være af Interesse for enhver Spejder at kende hans Livs Eventyr. Og E. Th. Bjørns Bog er som den mest spændende Ro- man, Frisk og let fortæller han om Ba- den-Powells mangeartede Oplæsninger. En Bog, som enhver Spejder bør eje.

Vi tillader os Side 9 at gengive Bo- gens Begyndelseskapitler.

City Radio

Kompagnistræde 32

København B. — Telf. 13680.

Hovedtelefonen,		
4000 ohm, pri-		
ma Læderbe-		
trukne	fra Kr.	16.50
Transformatorer	- -	11.50
Højtalere	- -	34.50
2 Lampe Appa-		
rate	-	100.00
2 Lampe For-		
stærkere	-	75.00
Anodebatterier		
60 V.	-	11.90
Spoler monter-		
ede, 11 Stk. . .	fra -	29.50

Gratis Vejledning til Selvbyggere.

Billigste Priser - Prima Varer.

Forlang Tilbud.

Akkumulatorer.

I Juni Nummeret skrev »Radioten« en særdeles god Artikel om Akkumula- toren, dette vore Modtageres Smertens- barn. Alt hvad der siges deri angaaende Ulemperne ved denne Strømkilde ken- der enhver Radioamatør kun alt for godt, og der findes sikkert ikke mange af os, som ikke een eller flere Gange har syndet mod de i Artiklen opstillede Regler for Vedligeholdelsen og Pasnin- gen af Akkumulatoren, hvilket har re- sulteret i ret betydelige Bekostninger og ikke mindre Ærgrelser.

Jeg mener derfor, at den eneste ra- tionelle Løsning af dette Spørgsmaal er at erstatte Akkumulatoren med et Bat- teri af de moderne Lavspændings Tør- elementer, specielt konstrueret af Hel- lesen til Audionlamperne.

For at opnaa den rette Økonomi med dette System kræves ganske vist, at man anvender de nye, strømbesparende Lamper, de saakaldte »Dudl Emitters«, som nu kan faas hos enhver Forhand- ler af Radiomateriel. Disse Lamper er desværre ret dyre i Anskaffelse, men til Gengæld saa meget mere økonomisk i Brugen, og dertil kommer den ikke uvæsentlige Omstændighed, at de arbej- der fortrinligt og er meget holdbare.

Hvis man udstyrer sin Modtager paa denne Maade vil man faa det rette Ud- bytte af den; thi den er da altid klar til Brug uden nogen Sinde at kræve Tilsyn endsige Pasning; al Fare for Ødelæg- gelse af Moders Tæpper og Mobler er udelukket; og endelig — last but not least — man arbejder paa den mest økonomiske Maade.

Radiotelegrafist.

Gottfriedt Ohlsen

Værksted for fin Mekanik
Magstræde 17, 3. - Telf. Byen 7705

Fabrikation af
Radio Reservedele
Reparationer af:
Fotografiapparat
Kinematografer.

Kitning af Linser.

Alt Drejearbejde udføres.

Radio-Dele en gros.

Specielt fremhæves:

DREJEKONDENSATOR
med og uden Verniër.

L. L. KAARILL.

Købmagergade 28, 1. Sal, København K. Tlf. Central 6704.

Radioteknisk Værksted

Nikolajplads 11. Kbhvn. K.

Telefon B. 877 y.

Udfører og installerer fagmæssigt ud- førte Modtagere til rimeligste Priser. Køb kun løse Dele naar De kan faa disse afprøvede inden Købet. Selv dyre, stemplede Modstande holder ofte kun Halvdelen af den stemplede Værdi.

Nimbus

er Verdens bedste Landevejsmaskine. Prøv den.

FOTOGRAFI- RAMMER

EMIL L. OLSEN

SKINDERGADE 22

TELEFON BYEN 3192

Praktisk paa Ture og i Lejr.

Liebig Co.s

KODEXTRACT

OXO BOUILLON

OXO BOUILLON TERNINGER

V. Schmidt,

Holmensgade 29. Tlf. Byen 2925 y

Messinginstrumenter, Trommer,

Signalhorn, Trommefløjter

Praktisk og billigt er det
at abonnere paa

Haandklæder, Viskestykker,
Dækketøj etc. fra

Soigneringsforretningen »CITY«.

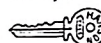
J. KJELDSKOV.

Gl. Mønt 22.

Telefon 8842.

HANSON NY ØSTERGADE
STAMPFABRIK
GRAVØR-ANSTALT
TELF. 354. & BYEN 8066.

Signeter - Dorplader - Haandtrykkerier
Brændejern - Numeratorer - Perforører

 Yale Laase og Nøgler
Ny Østergade 2

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen,
naar De kober Sæbe!
Dette morsomme lille Mærke
er Garantien for, at de faar
den ægte

Worning & Petersens

Xeroformsæbe.

Overalt - Overalt!

Forlang udtrykkelig

ASP CYKLE- LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

Østerbros Musikhandel

BLEGDAMSVEJ 94

Tlf. Øbro 394 x & Øbro 1786 y

anbefaler sig med gode og

billige Musikinstrumenter

Speciel Afdeling for SPEJDERE

Alle Slags fotografiske Artikler

og Apparater føres.

J. NIELSEN'S
TELT-, PRESEN-
NING- & MARKISE-
AFDELING
NØRREBROGADE 32
TLF. CENTRAL 8010

Giv Agt Spejdere!

Husk Chokoladekiosken

„ØRESUND“

ved Sporvejenes Endestation

Klampenborg.

Alle Slags Forfriskninger
til Marchture.

MACKINTOSH'S TOFFEE DE LUXE

(LUKSUS CARAMEL)

er uundværlig under Lejrliiv og
paa Marchture - Spørg Britiske
Spejdere - Faas i Konfekturforr.

En gros hos:

THORVALD JENSEN

STORMGADE 35 - TELEF. BYEN 7120.

ligt selv under de mest uregelmæssige
bevægelser: terrænlob, kast o. s. v.

Hvad selve øvelserne angaar, er teg-
ningen øverst side 266 forkert. Stillin-
gen er en udaandingsstilling. Tegnin-
gen »rigtigt« er da gal og tegningen
»galt« rigtig, idet her alle muskler er
afslappede, hvilket er den første betin-
gelse for fuldstændig udaanding. Teg-
ningen »rigtigt« er en reminiscens fra
den stive svenske gymnastik. Tegningen
nederst s. 266 er en meget daarlig ud-
aandingsstilling (minder meget om den
gamle svenske indaandingsstilling).

Øvelse nr. 3, staar der, skal styrke
de indvendige organer, men det sker
kun i meget ringe grad, saa længe fod-
derne er samlede som vist paa fig., da
vridningen saa ligger mere i benene
end i kropstammen (bækkenet vrider
med). For at denne øvelse skal have
nogen gennemgribende virkning, maa
fodderne skilles saa meget som muligt
og *knæene holdes strakte*, da bækkenet
derved fixeres (Øvelse 4 og 9 i Muller-
Øvelser). Øvelse nr. 4 er som Muller-
Øvelser nr. 3 II. grad, men mangler
dennes virkningsfulde »skruning«, som
det her vil blive for vidtloftigt nærmere
at forklare. Nr. 5 er som Muller-Øvel-
ser nr. 2, blot er armstillingen i Muller-
Øvelsen mere virkningsfuld for stivhed
i ryggen og for forgjorte brystmuskler.
Ved øvelse nr. 6 vilde det være natu-
rligere og mere hensigtsmæssigt at aan-
de ind under opgangen, da brystkassen
saa udvides, og ud under nedgangen, da
brystkassen saa presses sammen og alle
muskler afslappes. Maaske hænger den
af Forf. benyttede fremgangsmaade
sammen med, at Forf. ønsker en payse
mellem ind- og udaanding, og det op-
naas jo bedst i den sammenbøjede stil-
ling, men dette er, som allerede nævnt,
noget nær en fysiologisk forbrydelse.

17. Juni 1924.

Jorgen Muller.

„Ordonnansen“

Fyns Division er begyndt at udgive et
Blad for Divisionens Spejdere. Det er
redigeret af Alfred Christensen, og
fremtræder med sine 12 (11) Sider over-
ordentlig nydeligt.

Lykke til med dets Fremgang.

Pandetikon- Konkurrencen!

Med dette Nummer begynder der i Spejdernes Magasin en storslaet Præmiekonkurrence om Præmier til en Værdi af 2000 Kr.

Der har fra flere af Jer været yttret Ønsker om Præmiekonkurrence, men da der til en Præmiekonkurrence først og fremmest hører en Række attraværdige Præmier, og disse jo koster Penge, har vi i længere Tid forgæves lagt Hovederne i Blod for at finde en Metode, hvorved vi kunde blive i Stand til at imødekomme Jer ved Hjælp af en Trediemand, der interesserede sig for Jer.

Omstændighederne har her hjulpet os paa en ganske særlig Maade, idet den kæmpemæssige amerikanske Virksomhed E. I. du Pont de Nemours & Company, der er kendt af hvert Barn i U. S. A., gennem Firmaet Schou & Stagsted her i Byen giver Jer Chansen.

Schou & Stagsted er i Øjeblikket i Færd med at indarbejde »Pandetikon«, der fremstilles af E. I. du Pont de Nemours & Co., i Skandinavien, Finland og Randstaterne.

Hvis I vil være Firmaet Schou & Stagsted behjælpelige i dets Arbejde, hvilket I af dette og de følgende Numre af »Spejdernes Magasin« vil se, at I kan, har I Adgang til at deltage i alle Præmiekonkurrencens forskellige Afdelinger.

Hvad er »Pandetikon«?

vil I spørge. »Pandetikon« er en Slags moderne Amulet for enhver — men især for Jer, Spejdere. I Lejrene, paa Fisketure, paa Fodture, paa Cykelture, paa Automobiludflugter, paa Sejlture, naarsomhelst I er i det Frie — kan I faa Brug for en Tube. Væn Jer til altid at have en Tube paa Jer. I en snæver Vending, hvis noget gaar itu for Jer eller andre, hvad enten det nu er Fiskestænger, Tennisketchere, Golfkøller, Raanoer, Telte eller andre Sportsredskaber, eller det er Landbrugs- og Haveredskaber, Vogne, Saaler, Paraplyer o. lign., saa vil I med en Tube »Pandetikon« i Haanden kunne optræde som en Slags »Medicinmænd« for Tingene, Tusindkunstnere, der stolt klarer Situationen ved nemt og hurtigt at raade Bod paa Skaderne.

De Reparationer, I udfører med

»Pandetikon«, vil holde, selv om de reparerede Ting bliver udsatte for Paa-virkning af Vand og Fugt eller af Damp.

»Pandetikon« er under Navnet Du Ponts Household Cement solgt i millionvis af Tuben i U. S. A., fordi ethvert Hjem, enhver Butik, ethvert Kontor, ethvert Værksted har Brug for det til nem og hurtig Reparation af alle de Ting, der hver Dag er udsat for at gaa itu, som Marmor, Porcelæn, Fajance, Klavertangenter, Legetøj, Nips, Læder og Lædervarer, Stoffer, Metaller, Elfenben, Perlemor, Krystal, Træ, Pap, Celluloid osv.

»Pandetikon« er en Pyroxylin Cement (der storkner, dog gennemsigtigt), som er fremstillet af rent Bomuld, hvorfor det altsaa ikke indeholder raadne eller fordærvede Dyrebestanddele el. lign. Det bliver ikke harsk, naar det opbevares, og det opfylder derfor alle Krav med Hensyn til Hygiejne. Da »Pandetikon« heller ikke stivner i Tuben, er det med andre Ord økonomisk at anvende.

Naar enhver af Jer, Spejdere, hver Dag har Brug for »Pandetikon«, naar det samme er Tilfældet med Jeres Mødre, Tanter og Kusiner og Jeres Fædre, Onkler og Fætre og Jeres Bekendte iøvrigt, hvorfor skulde det saa ikke være en Opgave for Jer at være med til at gøre »Pandetikon« bekendt? Især naar det sker paa en saa fornøjelig Maade, som der her er Tale om.

Vil I altsaa være med i Konkurrencen, læs da Annoncen Side VII omhyggeligt igennem. Køb Jer en Tube og klem paa.

I de efterfølgende Numre vil der blive stillet Jer nye Opgaver.

I kan deltage i alle Grupper af Konkurrencen.

Følg derfor godt med fra Begyndelsen.

Vis Jeres Opfindsomhed og Snille.

Vi ønsker Jer Held og Lykke og en god »Pandetikon« Sommerferie.

Tjen Penge til Jamboreelejren.

Tidligere Spejder i 3. Øbro, Gaard-ejer Holger Røgind, har tilbudt Korps-ets Troppe Lejrplads ved Birkerød, og oven i Kobet en god Daglon ved Ærte-Plukning.

Interesserede kan henvende sig direkte til Hr. Røgind, Hesselgaard, Høvelte pr. Birkerød.

Villumsens

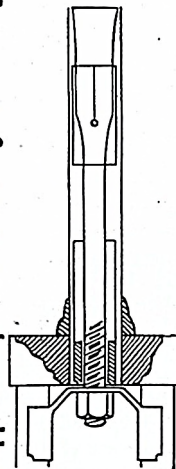
Fugle -- Bure -- 1ste Kl. Fuglefrø — samt fineste Hartzer Sangere Akvarier — Fisk og Foder og alt til Fugle- og Fiskepleje i bedste Kvalitet og velholdt Stand. Øster Farimagsgade 45. Telf. Øbro 2550.

Tilkendt Selskabet for Stuekultur's Diplom af 1. Kl. — Forespørgsler: Svarporto.

Forlang hos Deres Købmand Regnfrakter fra Akts. J. R. BOCK, Hovedvagtsgade 6 København

Jeppesens patenterede Forgaffelsikring

hindrer ethvert Gaffelbrud.

Tropiske Fugle.

Stort Udvalg i tropiske Fugle saasom forskellige Arter Astriller, Risfinker, Selskabs-papegojer etc. Store talende Papegojer. Kanarifugle, alm. og Harzer. Fuglebure. Glasakvarier, Koldvands- og Trope-Fisk, samt Vandplanter.

Sønchens Fuglehandel
Larsbjørnstræde Nr. 12
Telefon Byen 1060 x

Motorcyklen *Nimbus* er driftssikker, behageligst og billigst i Brug.

VINK MED HENSYN TIL PANDETIKON-KONKURRENCEN

Begynd i Dag, saa kan du vinde flest Præmier.

Henvend dig til Isenkremmere, Materialhandlere, Farvehandlere, Købmænd, Papirhandlere, Sæbehuse, Galanteri-handlere, Brugsforeninger, Sportsma-gasiner, Glas- og Porcellænsforretninger og forlang »Pandetikon«, Verdens bedste Universallim, der fremstilles af Verdens største Sprængstof-Firma, E. I. du Pont de Nemours & Company.

Hvis du ikke kan finde en Hand-lende, der fører »Pandetikon«, bed saa en eller anden skaffe det enten gennem en af Vedkommendes Grossister eller gennem Firmaet Schou & Stagsted (op-giv Adressen: Gl. Kongevej 29 B, Ko-benhavn, Telefon Central 8830).

Du kan selv afgøre, om du vil købe en stor Tube til Kr. 1,50 eller en lille Tube til Kr. 0,75. (Den store Tube in-deholder dog efter vort Skøn 4 Gange saa meget som den lille).

Naar du har skaffet dig en Tube, læs saa Brugsanvisningen nøje igennem, saa du bliver helt klar over, hvorledes og hvortil »Pandetikon« anvendes.

Brug Tubens Indhold med Omtanke og Omhu, idet du skriver op, hvornaar og hvorledes Anvendelsen fandt Sted.

Tilføj hvilken Værdi den foretagne Reparation har for dig eller den, for hvem du har foretaget den.

Eksempel: Sparet Kr.

Nr. 1.	1. Juli 1924. Saalen til en Støve (den var gaaet løs i den ene Side)	0,75
Nr. 2.	2. Juli 1924. En Fajance-kop, der var gaaet midt over	0,50
Nr. 3.	2. Juli 1924. En Lap (Ster-relse 25×34 mm) udvendig paa Troppens Spejdertelt.	1,00
Nr. 4.	3. Juli 1924. Et svært Bord-ben limet paa et stort Skri-vebord	2,00
Nr. 5.	4. Juli 1924, etc.	
Kr.		

÷ Tuben (Kr. 1,50 el. 0,75).

ialt sparet Kr. ...

Den tomme Tube og den færdige Be-svarelse indsendes derpaa i lukket Kon-volut, mærket i øverste Hjørne tilven-stre Pandetikon-Konkurrencen, 2. Af-

deling til Herrer Schou & Stagsted, Gl. Kongevej 29 B., København B.

Præmiefortegnelse.

Under Henvisning til Firmaet Schou & Stagsteds Annonce Side VII og Re-daktionens Artikel andetsteds i Bladet er det os en Glæde herved at meddele Jer, at Firmaet Schou & Stagsted har udsat følgende Genstande som Præmier for Vinderne i Konkurrencens tre Ho-vedafdelinger:

1. Hovedafdeling.

Et Par amerikanske Sportocasiner, en Lejrgrammofon med Lydførstærker og Plader, en Wiener-Harmonika, et Armbaandsur (Dame eller Herre), et Herre-Lommeur med Ankergang, en 14 Karats »Westminster«-Guldfylde-pen, en Flad-Mandolin, et Par engelske Boksehandsker af pri-ma Læder, et Rullefilms-Kamera, en Lejrtornyster, en Fodbold, en Kasse Sløjdværktøj, en finsk Spejderdolk med ciselere Klin-ge og Læderskede med Messingbeslag, et Tegnebestik (Richter), et Dominospil, den nye Spejderbog.

2. Hovedafdeling.

En komplet Radio-Modtager med Luftantenne og Hovedtelefon.

(Det bekendte amerikanske Mærke »Marvel« fra Freed-Eisemann Radio Corporation) et Sæt originale Galalith-Skakbrikker i polstret Etui, et Pyramidetelt med komplet Tilbehør, en Salonriffel, et Par amerikanske Sportocasiner, et Herrelommeur med Ankergang, et Rullefilms-Kamera, en dobbeltraded Wiener-Harmonika, en Fodbold, en buet Mandolin med Indlæg, en 14. Karats »Westminster«-Guldfylde-pen, en Kasse Sløjdværktøj, et Kroketspil, et Tegnebestik (Richter), den nye Spejderbog.

3. Hovedafdeling.

En splinterny Brennabor Herre-cykel, sortlakeret, med Frihjul. En Grammofon af ægte Mahogni-træ med dobbeltfjedret Snegle-værk og Plader.

En Salonriffel, en stor Fellkikkert i Etui med Rem, en Guitar med Perlemors Indlæg, en Cyclop Accordeon med Ayaxstem-mer og 4 Optæk, et Armbaandsur (Herre eller Dame), en 14 Karats »Westminster« Guldfylde-pen, et Par engelske Boksehandsker af pri-ma Læder, en Lejrtornyster, en finsk Spejderdolk med ciselere Klin-ge og Læderskede med Messingbeslag, et Tegnebestik (Richter), et Kroketspil.

Endvidere er udsat som

ÆRESPRÆMIE

en finsk Spejderdolk med cisele-ret Klinge og Læderskede med Metalbeslag samt Galalith Skaft med indgraveret Vaaben og ægte Ravindlæg.

Underafdelings-Præmierne vil blive omtalte i et senere Nummer af »Spej-dernes Magasin«.

Hvis I opgiver, hvilken eller hvilke Præmier, I ønsker Jer, og opgiver dem i den Rækkefølge, i hvilken I ønsker dem, vil der saavidt muligt blive taget Hensyn til Jeres Ønsker.

Du kan deltage i alle Konkurrencens forskellige Afdelinger, og du bør derfor indsende et eller flere af de Arbejder, du udfører, til »Den Frie Udstilling«. Jo flere Besvarelser du indsender indenfor en enkelt Afdeling, des større Chancer har du for at vinde de bedste og mest værdifulde Præmier. Læs iøvrigt An-noncen Side VII nøjagtigt igennem.

Det vil glæde Redaktionen at høre fra Jer, om Pandetikon Konkurrencen falder i Jeres Smag. Fortæl os eventuelt lidt om, hvordan I griber Sagen an, og om de Oplevelser, I har i Forbindelse med den.

Ingen Spejder uden Pandetikon.

Ifølge Overenskomst med Redaktionen af „Spejdernes Magasin“ indbyder vi herved alle Bladets Læsere til at deltage i en Række

PRAEMIE-KONKURRENCER

der har til Formaal at udbrede Kendskabet til „Pandetikon“. Redaktionen af „Spejdernes Magasin“, der har lovet os andetsteds i Bladet at optage en Fortegnelse over de Præmier, vi har udsat, har vurderet disse til en samlet Værdi af

ca. 2000 Kroner.

Hvis vort Eksperiment lykkes, hvis vi med andre Ord gennem vort Samarbejde med Jer, Spejdere, faar skabt Interesse for „Pandetikon“ og faar lært Publikum at bruge „Pandetikon“ hver Dag i stor Stil, skal vi love Jer senere at udskrive nye Præmiekonkurrencer, eventuelt med endnu større Præmier.

Paa den Udstilling, der i Dagene fra den 12. August til den 18. August afholdes i „Den frie Udstilling“s Bygning, vil vi give Jer Lejlighed til at se og vurdere de Præmier, der vedrører Pandetikon-Konkurrencens 3 Hovedafdelinger samt nogle af dens Underafdelinger.

Pandetikon-Konkurrencens 1. Afdeling.

Vi ønsker gerne samtidigt med, at vi foreviser disse Præmier, at give enhver, der besøger Udstillingen, et alsidigt Indtryk af de mangfoldige Maader, „Pandetikon“ kan anvendes paa. I har Chancer for at vinde en eller flere af de under Præmiefortegnelse Gruppen Nr. 1 hørende Præmier, hvis I kan indsende Arbejder, udførte eller reparererede ved Hjælp af „Pandetikon“, der i Henhold til ovenstaaende saa slaaende som muligt kan illustrere „Pandetikon“s forskelligartede Anvendelser og Egenskaber.

Hvert Arbejde maa være forsynet med Etikette eller en Mærkeseddel med Udstillerens Navn og Adresse, og den, der udstiller, maa selv sørge for Afhentning, naar Udstillingen slutter. Vi paatager os intet Ansvar for de udstillede Genstande, og vi forbeholder os Ret til at disponere over de Arbejder, som ikke afhentes rettidigt. Af Hensyn til den begrænsede Plads forbeholder vi os ligeledes Ret til eventuelt kun at udstille de Arbejder, der er særligt egnede dertil, hvilket dog ikke udelukker, at Arbejder, som ikke bliver udstillede, kan præmieres.

Arbejderne indleveres Fredag den 8. August 1924 i Tiden mellem Kl. 10 og 12 eller mellem Kl. 3 og Kl. 5, eller sendes pr. Post eller Bane saa tidligt, at de fremkommer, inden den nævnte Dato (Adr.: Pandetikon-Konkurrencen, 1. Afdeling, „Den Frie Udstilling“, Østerbrogade, København Ø.).

Pandetikon-Konkurrencens 2. Afdeling.

Naar du har købt din Tube „Pandetikon“ — en stor eller lille efter dit eget Valg —, for da Liste over, hvorledes du anvender den. Vi vil gerne se, hvem af Jer, der bedst og mest alsidigt forstaar at bruge „Pandetikon“.

Anfør udfor hvert Arbejde, du beskriver, hvor meget du — efter sund og nøgtern Vurdering — mener at kunne anslaa som Værdi (Besparelse) for Reparationen. Læg alle Beløbene sammen, træk det, du har betalt for Tuben, fra og understreg Slutresultatet.

Send Besvarelsen med Navn og Adresse i en lukket Konvolut, mærket Pandetikon-Konkurrencen, 2. Afdeling, til Schou og Stagsted, Gl. Kongevej 29 B., København B., inden den 31. August, men husk at vedlægge den tomme Tube som Bevis for, at du virkelig har anvendt „Pandetikon“ til de Arbejder, du har beskrevet. Du maa eventuelt paa Forlangende kunne dokumentere Rigtigheden af, hvad du har opgivet.

Som Præmier for de bedste Besvarelser er udsat de under Gruppe 2. andetsteds i Bladet anførte Genstande.

Du maa gerne — og dette gælder samtlige Pandetikon-Konkurrencens forskellige Afdelinger — indsende flere Besvarelser og derved skaffe dig flere Chancer, naar blot du indsender hver enkelt Besvarelse særskilt og du iøvrigt i hvert enkelt Tilfælde opfylder de Krav, der stilles.

Du kan deltage i samtlige Konkurrencens Hoved- og Underafdelinger.

For den, der har deltaget i alle Konkurrencens Afdelinger, og som iøvrigt har gjort det største Arbejde for at udbrede „Pandetikon“, udsættes en

ÆRESPRÆMIE.

Bedømmelsen vil blive foretaget af en Komité sammensat paa følgende Maade:

Hr. Redaktør Vilhelm Bjerregaard („Spejdernes Magasin“).

Hr. Grosserer Johan Schou (Schou & Stagsted).

Hr. Fabrikant Oluf Schæbel (Det danske Spejderkorps).

Hvis Bedømmelseskomiteén skulde finde flere Besvarelser lige gode, vil den blive foretrukket, der har indsendt flest Besvarelser.

Forlang „Pandetikon“ overalt.

Isenkræmmere, Materialhandlere, Farvehandlere, Købmænd, Papirhandlere, Sæbehuse, Galanterihandlere, Brugsforeninger, Sportsmagasiner og Porcellænsforretninger, der ikke har „Pandetikon“, kan du henvisse enten til os eller til deres Grossister. Vi kan ikke levere direkte til dig, da vi kun sælger *dusinvis* til Forhandlere.

Fortæl straks alle, I kender, om „Pandetikon“ og dets enestaaende Egenskaber og faa saa mange som muligt til at prøve „Pandetikon“, da I derved vil have bedre Chancer i Konkurrencens 3. Hovedafdeling, der vil blive beskrevet i et senere Nummer af „Spejdernes Magasin“.

Navnene paa Vinderne vil blive opgivet i „Spejdernes Magasin“.

SCHOU & STAGSTED, Gl. Kongevej 29 B, Telf. Central 8830.

Hvor Spejderne skal holde Rast

Samlingssted
for Spejdere.
Aabent
hele Aaret.

TELEFON LYNGBY 73

Restaurant

FORTUNEN

TELEFON LYNGBY 73

Ermelunden

Anbefales med
1ste Klasses
Varer.
M. Kilaszevsky.

GJENTOFTE HOTEL

Egnens bedste Madsted.
2 store Sale med Sel-
skabslokaler anbefales.

VILHELM GODTFREDSSEN

JÆGERSBORG HOTEL

er det rigtige Udflugtssted for Sportsfolk.
Store Klub- og Selskabslokaler. — 1ste Klasses Køkken.
NB. Mine spec. indrettede Sports- og Træningslok. anbefales
Obs.! Stor elegant Dansesal. Obs.!
Storre og mindre Selskaber modtages.

Telefoner Gentofte 635 — 754.

Erb. WILLIAM JENSEN

Hvor mødes Spejdere?

Hotel Rustenborg

LYNGBY — TLF. 137

Sportsmændenes Samlingssted!

Ballerup Kro

Største Kro

mellem

København — Frederikssund

Hotel Ny Holte Kro

Stor skyggefuld Have.
Madkurve kan medbringes.
Lokal. for mindre og større Selskaber.
Idyllisk Belysning.
Jernbanepavillonen anbefales.

I Bøndernes Hegn

er bedst og billigst
for Spejdere

Johs. Christensen
Tlf. Bagsværd 160

BESØG

Søborghus Kro

Extragod Kaffe

Skovshoved Hotel

1ste Klasses Restaurant
Stor Sal med Teater
Gammel Have
anbefales.
Tlf. Ordurup 85. Ingeborg Jorgensen.

SLOTSKROEN

HILLERØD

Lige for Slottet, stor Have.
Madkurve kan medbringes.
Første Klasses Servering.

Billige Priser. N. P. NIELSEN

Bagsværd Kro

anbefales.

Telefon Bagsværd 10

P. SØRENSEN

Fiskebæk Hotel

Nordsjællands smukkeste Sted
mellem Farum og Furesø.
Stor Plads for Selskaber
og Foreninge
Baadfart paa
Søerne.
Telefon Farum 6. Chr. Pedersen.

Nøddebo Kro

Tlf. Fredensborg 146

S. P. A. Sørensen
(ny Ejer)

Smukt beliggende ved Esrom Sø
1ste Klasses Køkken og Betjening

Moderate Priser

Madkurve kan medbringes
i Haven

HUSK!

Kirke Værløse Kro

beliggende i Nærheden af Sønderø
og Ganløse Skovene. Godt Madsted.
Billige Priser. — Madkurve kan medbringes.

HUSK!

Tag til HERLØV KRO

Danmarks smukkeste Krohave
Koncert hver Aften. — Madkurve kan medbringes.
I. P. JACOBSEN

STOR SAL

DAMHUSKROEN

STOR GAMMEL HAVE

Enhver Spejder

bør købe
GRAMMOFONER OG PLADER
i Nordisk Musikhus, Vimmelskaftet 38, TELEF. 14267

Paa Vej til Lejren provianterer vi hos

KNUD KIÆR

KOLONIAL- OG DELIKATESSEHANDEL
63, FREDERIKSBORGVEJ 63. SØBORG

NB. 10 pCt. Rabat til Spejdere i Uniform.

Van Hauen's Filial

Frederiksberg Allé 58

Telefon 5254.

anbefaler sig med fine og velsmagende
Biscuits samt Chokolade og
Konfiture.

Chr. Jeppesens Konditori

Strandvej 167

Tlf. Hellerup 134

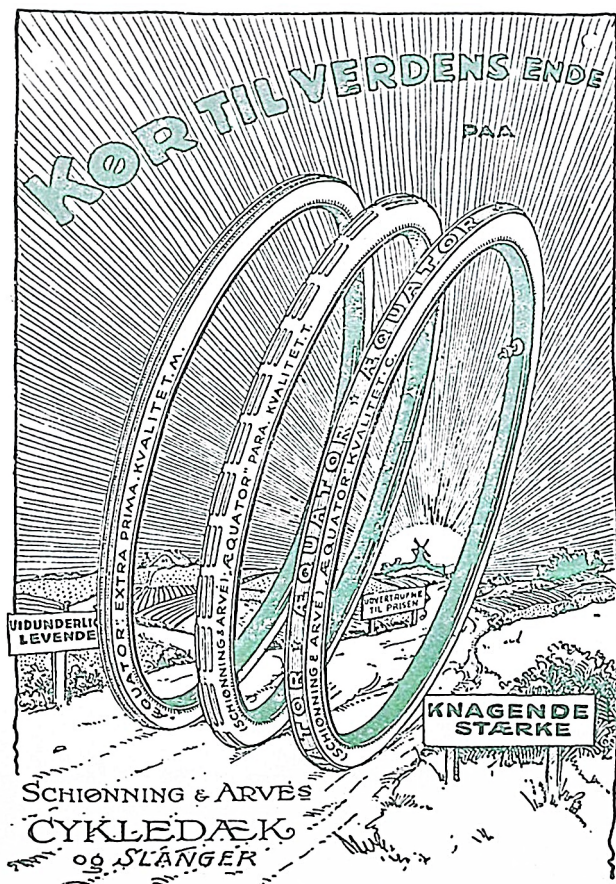
1ste Klasses Bestillings Forretning

THORVALD PETERSENS
MALERFORRETNING
HOLTEGADE 5

BOPÆL: JULIUS BLOMSGADE 37, 1. — TELF. TAGA 2187

Automobiler — Skilte — Møbler
Bygningsarbejde

Averter i
Spejdernes Magasin

Til den store Jambore

Ø KØB ILLUMS
SPEJDERUNIFORMER

Alt Enkeltmands Udrustning
til gule og grønne Spejdere.

*Gode Kvaliteter ~
Billige Priser*

NB. Vort Katalog tilsendes gratis.

